

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

6 • 2023

ВЕРЕСЕНЬ-ЖОВТЕНЬ

SEPTEMBER-OCTOBER

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Ока Нрысак, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярйні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2023
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 Decolonizing Ukrainian Culture: A New Project for UNWLA Branches.
Oksana Piaseckyj
5 Stryi to Yahidne by Romana Mykhailevych. Oksana Piaseckyj
9 How to Organize an Exhibition of Ukrainian Art. Valeriia Malykhina
10 Новини архівної референтури СУА. Оріся Сорока
18 Zaporizhzhia Volunteer Center: An Update. Oka Hrycak
19 UNWLA Babusi Fund: An Update. Oka Hrycak
20 Healing Hands Extend Hope: UNWLA Supports Pediatric Burn
Mission in 2023. Natalie Pawlenko

УКРАЇНСЬКІ ЖІНОЧІ СТУДІЇ • WOMEN'S STUDIES

- 6 Українські студії після 24 лютого 2022: досягнення та виклики.
Олександра Гайдай

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 16 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
16 GuideStar Platinum Seal of Transparency
17 СУА / UNWLA

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 14 The Ukrainian Museum: Maria Prymachenko and Helena Christensen
Launch The Ukrainian Museum's Fall Season
21 Українка — перша. Оксана Бризгун-Соколик
32 Women's Bandura Ensemble of North America: On Stage at Last.
Uliana Leshchuk

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 25 Larisa Shevchenko, Branch 113

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH & RC NEWS

- 26 Branch 91 Raises Funds with Ivana Kupala Event. Roxanne Dew
28 Branch 118: Recent Events in Houston. Martha Noukas
29 Fleeing Their Homes, Their Country, and the War. Natalie Santarsiero
30 Children Enjoy Summer Pysanka Workshop at Port Charlotte Library.
Patricia Zalisko

OUR HEALTH

- 31 Body Language. Dr. Ihor Magun

НАШИМ ДІТЯМ

- 34 Про осінь, і не тільки. Оповідання Сумеї Денисюк

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Пиріг вівсяний з яблуками. Лариса Тополя

Наша обкладинка. Про сміливих й активних жінок, які відкривали для себе нові можливості й долали забобони та опір суспільства, що були першими у різних сферах і стали «піонерами» у своєму часі, читайте у дописі «Українка — перша» на с. 21.

Our cover. A number of Ukrainian women who are considered pioneers in their fields or in their time are profiled in our story on page 21.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Цього місяця хочу поговорити про те, як ми представляємо роботу СУА широкій громадськості, нашим прихильникам і, зрештою, самим собі.

Влітку ми опублікували Річний звіт СУА за 2022 р. (на нашому сайті www.unwla.org/annual-report-2022), у якому переважно зосередилися на ініціативах, започаткованих Управою СУА, а також помістили звіти наших відділів. У 2022 р. було багато досягнень, і, як результат, надано допомогу багатьом людям в Україні. Тому цей звіт є відображенням відданої праці наших членкинь і прихильників під час кризи в Україні. Але, як ми всі знаємо і відчули на собі, обсяг підтримки (у грошовому еквіваленті) неухильно знижувався протягом останніх дванадцяти місяців. І це вимагає від нас корегування наших підходів, якщо ми хочемо продовжувати допомагати Україні.

Не менш важливою є потреба обговорити, як краще відображати роботу відділів і вільних членкинь СУА у таких підсумкових звітах, як цей. Це породжує дві проблеми. По-перше, передбачається, що відділи — як підрозділи головної організації — повинні підтримувати її ініціативи, і від них така підтримка очікується. По-друге, відділи повинні робити те, що є значущим та актуальним для їхніх членкинь (а це не завжди буде втіленням уже наявних національних ініціатив).

То ж пошук способу врахування обох вимог — це тема розмови, яку я хотіла б мати з відділами, а також з вільними членкинями, щоб ми могли краще узгоджувати наші зусилля та разом бути ефективнішими і впливовішими, коли захищаємо, навчаємо, розвиваємо та піклуємося.

І, зрештою, я хотіла б звернути вашу увагу на нашу вебсторінку і на с. 16 цього журналу, де ви можете побачити, що СУА отримав найвищу рейтингову нагороду (Платину) від Guidestar/Candid. Це є свідченням нашої надійності як благодійної організації, якій окремі люди та об'єднання можуть робити пожертви. Будь ласка, поділіться цією гарною новиною, щоб ми всі могли продовжувати нашу добру справу.

This month, I would like to take the time to talk about how we present the work of the UNWLA to the broader public, to our supporters, and — ultimately — to ourselves.

Over the summer, we released the 2022 UNWLA Annual Report (on our website under www.unwla.org/annual-report-2022), which focuses largely on the initiatives begun by UNWLA National, although it also includes reporting from our branches. Much was accomplished in 2022, and many individuals in Ukraine were assisted as a result. As such, the report is a reflection of the commitment of our members and supporters during Ukraine's time of crisis. But as we all know and have experienced, the volume of support (as measured in monetary terms) has dropped steadily over the past twelve months. And this requires that we adjust our approaches if we want to continue to aid Ukraine.

Perhaps just as important, we need to have a discussion about how better to capture the work of our branches and members-at-large in summary reports such as these. This raises two issues: first, branches — as an extension of the parent organization — are intended and expected to support the initiatives of the parent organization. Second, branches need to undertake activities that are meaningful and relevant to members (which may not always include pre-existing national initiatives).

So, finding a way to navigate both those imperatives is a conversation that I would like to have with branches and with members-at-large so that we can better align our efforts and collectively be more impactful when we advocate, educate, cultivate, and care.

Finally, I want to draw your attention both to our website and to page 16 of this issue, where you will see that the UNWLA has received the highest rating (Platinum) from GuideStar. This is a testament to our trustworthiness as a charity to which people and organizations can donate with confidence. Please share the good news so that we can continue our good work.

Decolonizing Ukrainian Culture: A New Project for UNWLA Branches

Oksana Piaseckyj, UNWLA Culture Chair

As the war in Ukraine raged with horrific consequences, the world's attention to a forgotten Ukraine emerged. A new awareness of Ukraine made it possible to break through barriers, creating new possibilities for communication. One area of impossible dialogue existed for decades in the realm of Ukrainian culture. Decades of sovietization and disinformation propagated by the russian empire created a false and demeaning impression of Ukraine's art, music, and literature. Ukraine's artists, composers, and writers were not given the exposure that russians had. The russian propaganda machine held control. The colonization of Ukrainian culture in the russian imperialistic framework created the image of a less developed art and misidentified our Ukrainian artists as russian.

Although experts in the world of art wrote extensively about the importance of derussifying Ukrainian art, they were met with resistance — until recently, during the war, when the truth emerged about russian propaganda and opened the eyes of many.

The UNWLA considers Ukrainian culture as one of its missions, promoting its fine art, folklore, music, and literature through a variety of community events and educational projects. To join the artistic community in Ukraine in its decolonization efforts became of utmost importance to the president of the UNWLA and its cultural chair.

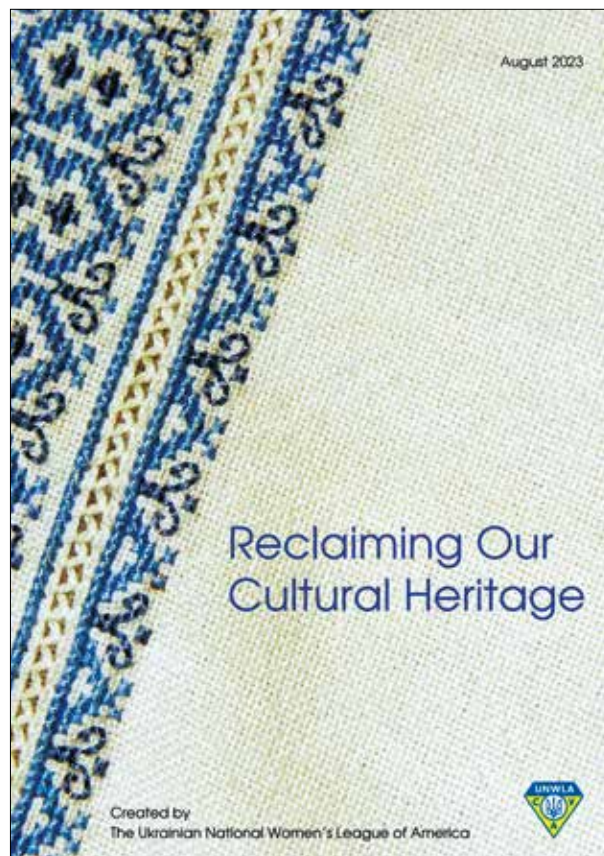
In May of this year, to initiate enthusiasm in all our branches, a workshop was presented on Zoom with Tetyana Filevska, the creative director of the Ukrainian Institute of Kyiv, whose aim is to spread cultural diplomacy in the world. The audience was impressed with Ms. Filevska's accomplishments to date in decolonization and her engagement with others in the field. They work relentlessly to correct cultural misinformation and, after years of being denied a voice, were finally instrumental in correcting the national identity of many Ukrainian artists from russian to Ukrainian, such as Kazymyr Malevych at the Museum of Modern Art and the Metropolitan Museum of Art in New York, as well as Ivan Aivazovsky, Arkhyp Kuindzhi, and Ilya Repin.

To follow up on the instructive workshop, we organized a plan to create a toolkit/handbook for our members so that they could easily navigate various

pathways to correcting misinformation. With the very capable assistance of our summer intern Romana Mykhailevych, a Ukraine Global Scholars winner, a plan evolved.

Ms. Mykhailevych, from Stryi, Ukraine, won a full scholarship to the Taft School in Connecticut and to Yale University, which she started this fall. With our cultural assignment requiring research experience and creativity, Romana's accomplishments — 1st prize winner of the National Research Projects Competition in Philosophy and the author of the book *Stryi to Chernihiv*, the story of Ukraine's war through photographs and her own travels through war-torn areas (see story on facing page) — were proof that she would be a very capable assistant.

The handbook, *Reclaiming Our Cultural Heritage*, was recently distributed to all our branches. It should be an excellent resource for members in this national effort to decolonize Ukrainian culture.

Stryi to Yahidne by Romana Mykhailevych

Oksana Piaseckyj, UNWLA Culture Chair

Romana Mykhailevych, our cultural intern during the summer of 2023, was determined to document the war with photographs and her personal reactions when she returned to her hometown, Stryi, when the war broke out. With guidance from her teacher Mr. Yee-Fun Yin at the Taft School in Connecticut, she borrowed a camera and bravely started a journey on her own that unexpectedly turned into a book.

Stryi to Yahidne is an attempt to express feelings and thoughts in stories and photographs. When the war Russia launched against Ukraine brought terrible destruction and death, Romana realized how fragile her home is. Thus, when she went to Ukraine in the summer of 2022, she started taking photos to capture things she wanted to remember. Thinking that it might be the last time she got to see the place where she grew up as it was, she decided to capture her life in photographs to save everything that was dear to her on a memory card.

The title consists of the names of two towns in Ukraine. Stryi, Romana's hometown, represents the starting point both in her life and in her journey to central and northeastern Ukraine in the summer of 2022. Yahidne, a town in the Chernihiv region, was liberated after the start of the full-scale war and radiated the strongest feeling of love for freedom and courage for resistance.

The book's first part is centered around Romana's reaction to the war. The photos in the chapter "Reactions" were taken during the first few months of the war. They present violence and pain, emanating from the physical destruction that she saw. As Romana returns to Ukraine for the first time after the full-scale invasion, she tries to grasp the immediate changes the tragedy brought.

The second part is a reflection where she starts to see the war as a parasite. The photographs in the chapter "Reflections" were taken in Romana's hometown a year after the beginning of the full-scale invasion. They give a small insight into how the war influenced the daily routine of people in Ukraine and

how it changed the author and her life. Romana emphasizes that she was lucky to live in the western part of Ukraine, so her reflection in the second part is heavily shifted towards presenting the inconveniences of the war rather than its brutal consequences.

It is a beautifully orchestrated book that UNWLA members can order by emailing romana.mykhailevych@gmail.com.

Українські студії після 24 лютого 2022: досягнення та виклики

Стаття підготовлена на основі виступу у рамках Ukrainian Action Summit, що відбувся у Вашингтоні 23—25 квітня 2023 р.

Олександра Гайдай, кандидатка історичних наук, постдокторантка Американського університету, Вашингтон, викладачка Національного університету «Києво-Могилянська академія», Київ

У музеї ми інстинктивно шукаємо знайомі нам образи. Коли це вдається, відчуваємо спільність і приналежність до простору, де знаходимося. Десятиліттями українці, як і більшість громадян республік колишнього СРСР, відчували себе «гостями» у західних музеях і галереях, заповнених російським мистецтвом та сюжетами. Зазвичай експонати представляли як частину російської спадщини, незалежно від того, у якому куточку Російської імперії чи СРСР творили митці, що у поєднанні з відсутністю знання/інтересу до спадщини інших східноєвропейських націй забезпечувало беззаперечне домінування російських наративів. Україна має багату культуру, але вона є маловідомою у світовому культурному просторі, адже, починаючи з XVIII ст., Російська імперія привласнювала кращих українських митців, а українську культуру маргіналізувала.

Потреба у деколонізації знання звучить уже давно, але йдеться передусім про простори європейських колоній. Лише з початком повномасштабного вторгнення росії в Україну розпочалася серйозна дискусія про необхідність деколонізації знань щодо російської/радянської імперій. Відбулося кілька знакових подій у музейному світі. Однією з перших, хто переглянув свою політику щодо атрибуції мистецьких творів, пов'язаних з Україною, стала Національна галерея в Лондоні. У квітні 2022 р. вона під тиском української спільноти прийняла рішення про зміну підпису до роботи Едгара Деґа «Російські танцівниці» на «Українські танцівниці». Музею мистецтва Метрополітен (Нью-Йорк) знадобився ще рік для такого рішення^[1]. Роботу французького художника з цієї самої серії було перейменовано на «Танцівниця в українській сукні». Пояснюючи вибір назви, представник музею зазначив, що не було доведено, що танцівни-

ці, яких зобразив Деґа, з України. Доволі дивний аргумент, адже важко уявити, щоб французенка чи росіянка танцювала б в українському народному костюмі.

Водночас ми розуміємо, що справа не в зміні підпису під окремою картиною, а в тому, щоб вийти за межі вузької та застарілої колоніальної перспективи^[2] та підважити усталені ієрархії знання. Галереї, музеї — це не лише місце, де ми можемо втекти від реальності, поринувши у мистецтво, вони продукують знання й організують нашу «картину світу». При цьому підхід західних музеїв до представлення та означення експонатів зі Східної Європи (або пов'язаних з нею, як картина Деґа) — значною мірою є наслідком домінування російських студій в академії. Академічний і культурний простір тісно пов'язані, і нині обидва зіткнулися з необхідністю переглянути усталені наративи через включення тем, митців, які традиційно були виключені з культурного мейнстріму, а також переосмислення історичних сюжетів та ідеологій, пов'язаних з колоніальним минулим.

Деколонізація західного знання — це завдання не лише теперішнього моменту з огляду на повномасштабне вторгнення Росії в Україну, це завдання відновлення історичної справедливості для народів колишньої імперії, повернення їм місця у світовій історії та мистецтві. Разом з тим, окрім морально-етичного аргументу, перегляд підходів до розуміння Східної Європи є необхідних з цілком раціонально-прагматичної точки зору. Лише так західним інституціям вдасться позбутися застарілих (часто ідеологічно зумовлених) підходів і вибудувати об'єктивніше знання простору Східної Європи, і зокрема росії. Цей процес потребує підготовки нового покоління дослідників та ак-

тивнішого залучення спеціалістів зі Східної Європи^[3] до виставкових, навчальних і видавничих проєктів.

«Агентами» змін мали б стати центри українських студій. Відповідно до даних дослідження, проведеного Українським інститутом, у світі є 160 центрів українознавства^[4], серед них найпотужніші і найдавніші знаходяться у США, загалом 18 центрів. Водночас рівень впливу цих центрів доволі обмежений. Українські студії в США стикаються з тими самими проблемами, що й інші: брак фінансування, незацікавленість студентів, слабка інституціоналізація. Зазвичай в університетах працюють окремі викладачі, які пропонують курси з української тематики, що можуть змінюватися від семестру до семестру. Після виходу науковця на пенсію чи зміну наукових інтересів дослідника, українська тематика, швидше за все, зникне з профілю університету. Відповідно, з одного боку, маємо проблему невисокого престижу українських студій, а з іншого, загальну кризу гуманітарного знання в університетах Північної Америки^[5]. Позиції гуманітарного профілю найчастіше потрапляють під скорочення в університетах. Також має значення і те, що українські студії загалом представлені на слов'янських кафедрах та обмежуються питаннями культури, мови й літератури, меншим чином політики й економіки. Брак викладацьких позицій і пріоритет фінансування російської тематики у східноєвропейських чи славістичних студіях, має наслідком одну з основних проблем, з якою стикаються українознавці — відсутність перспектив у галузі. Водночас фахівці з російських студій мають переваги при працевлаштуванні в академічному, громадському та державному секторах, адже їх оцінюють як універсальніших спеціалістів, знавців Східної Європи.

Очевидно, що повномасштабне вторгнення росії в Україну у 2022 р. підштовхнуло до збільшення підтримки українських науковців і розширення української тематики в наукових проєктах. Минулого та цього року, як ніколи, американські університети пропонували курси з української тематики та влаштовували події, присвячені Україні. Найвідомішим прикладом є курс проф. Тімоті Снайдера в Єльському університеті, але також окремі курси з'явилися в інших провідних вищих навчальних закладах США — як приватних, так і державних. Також питання деколонізації знання та переосмислення підходів до викладання історії Східної Європи стало провідною темою цьогорічної конвенції The Association for Slavic, East European, & Eurasian Studies.

Академічна сфера змінюється повільно, і окремі покращення та інтерес до України можуть бути лише короткостроковими тенденціями, які закінчаться без суттєвих наслідків. Оскільки це не лише питання зміни тем дослідження, а й того, як розподіляються гранти й стипендії, як розробляються програми, організуються конференції та чия експертиза визнається і залучається до розробки програм. Медійна увага до України слабшати, а з нею і «присутність» України в університетських силабусах. Також, як свідчить дослідження навчальних курсів у 13 провідних університетах США, зміцнення українських студій не означає послаблення російських. Поряд зі зростанням кількості курсів з української тематики відбулося і помітне збільшення курсів з російської^[6]. Для прикладу, ситуація з викладанням історії у 2022/2023 навчальному році у цих 13 університетах: кількість курсів з історії України зросла до 8, що

ОЛЕКСАНДРА ГАЙДАЙ —

постдокторантка кафедри історії Американського університету, Вашингтон, викладачка Національного університету «Києво-Могилянська академія». У минулому очолювала академічні програми в Українському інституті при Міністерстві закордонних справ України. Здобула ступінь кандидата історичних наук в Інституті історії України НАН України у 2016 р.; стипендіатка програми у Вищому інституті міжнародних досліджень та розвитку (Женева) і випускниця літньої школи Українського наукового інституту Гарвардського університету.

є значним досягненням (зважаючи на те, що у попередньому навчальному році не було жодного курсу з історії України), водночас зросла і кількість курсів з історії росії з 16 до 27. Обґрунтуванням такої політики часто є ретельніше вивчення росії з огляду на війну, а саме нездатність передбачити та пояснити повномасштабну війну, що розпочалася 24 лютого. Такий підхід унеможлиблює досягнення будь-якого балансу у вивченні регіону Східної Європи, навпаки посилює нерівномірність і акцент на російських студіях.

Академія – це не будівлі та інституції, а найперше люди – науковці, які там працюють. Тому важливо виступати за відкриття більшої кількості вакансій для науковців-україністів, що принесе більше дослідницьких проєктів і курсів з української тематики. На федеральному рівні важливо ініціювати збільшення можливостей для наукових та освітніх обмінів між США та Україною. Це допоможе залучити більше вчених-україністів до університетських аудиторій, а американським науковцям дасть можливість проводити свої дослідження в Україні.

Важливо використати теперішню медійну увагу до України для закріплення української тематики в американських університетах через запровадження нових курсів, ініціювання нових ви-

дань і виставок з української тематики. Водночас ключовим елементом суб'єктивізації України є її виокремлення в культурному контексті. Не варто недооцінювати вплив культури на формування політичного світогляду. Росія десятиліттями використовувала культуру для просування російської візії минулого та геополітики. Як наслідок, досі найпоширенішим питанням є те, чим українці відрізняються від росіян.

В умовах повномасштабної війни завдання з посилення культурної ідентифікації України є невіддільним від порятунку та збереження української спадщини як такої. росія продовжує знищувати та привласнювати культурні надбання Україні. У 2022 р. росія пограбувала мистецьку колекцію Херсонського музею, а у 2023 р. внаслідок підризу Каховської дамби знищено будинок Поліни Райко, національне надбання та зразок фольклорного мистецтва півдня України^[7]. Важливо поширювати інформацію про ці втрати, правильно атрибутувати твори мистецтва, продовжувати бойкот російської культури і домагатися притягнення росії до відповідальності за злочини проти культурної спадщини. Українська культура має стати впізнаваною, а українські студії сталішими. Адже коли країні відмовляють у політичній суб'єктності та культурі — це уможлиблює військову агресію.

Посилання:

[1] As the Met reclassifies Russian art as Ukrainian, not everyone is convinced. — Access: <https://www.theguardian.com/us-news/2023/mar/19/metropolitan-museum-art-reclassifies-russian-art-ukrainian>

[2] Lisa Korneichuk, Ukrainians Demand Their Place in Art History. — Access: <https://hyperallergic.com/793899/ukrainians-demand-their-place-in-art-history/>

[3] Katie Marie Davies, The art of decolonization How Eastern European art became the latest battlefield in countering Russian imperialism. — Access: <https://meduza.io/en/feature/2023/04/27/the-art-of-decolonization>

[4] Ukrainian and Crimean Tatar Studies in the World. — Access: <https://ui.org.ua/en/ukrainian-and-crimean-tatar-studies-2/>

[5] Bohdan Kordan, Change, challenge, and purpose: The future of Ukrainian studies in Canada — Access: https://www.youtube.com/watch?v=d-el00oQ4kk&list=PL4DfwkBvDLCuXnaEOycKFjnz6j00IrSZ_&index=3

[6] Yuriy Gorodnichenko, Ilona Sologoub, Tatyana Deryugina, Why Russian studies in the West failed to provide a clue about Russia and Ukraine. — Access: <https://voxukraine.org/en/why-russian-studies-in-the-west-failed-to-provide-a-clue-about-russia-and-ukraine>

[7] Emma Graham-Harrison, "Masterpiece" house is latest victim of Putin's war on Ukrainian heritage. — Access: <https://www.theguardian.com/world/2023/jun/12/masterpiece-house-is-latest-victim-of-putins-war-on-ukrainian-heritage>

CORRECTION

In "UNWLA Appreciation Day at The Ukrainian Museum" (July-August 2023, page 34), the surname of long-time Museum volunteer Stefania **Semus**chak was misspelled. Our thanks to her daughter, Vera Kosovych, for pointing out the error.

How to Organize an Exhibition of Ukrainian Art

Valeriia Malykhina, UNWLA Communications Intern, Summer 2023

Fall and winter are a great time for exhibitions and events, so why not showcase the beauty and depth of Ukrainian art by organizing an exhibition in your community? UNWLA Summer Intern Valeriia Malykhina shares a practical step-by-step guide to get you started. In February 2022, she curated an exhibition of wartime Ukrainian photography at Vassar College's Frances Lehman Loeb Art Center. Titled *The People of Steel*, the exhibition was centered around individual experiences of war, resilience, and the losses of the people of Ukraine.

Here are the steps you can take to organize an exhibition:

1. IDENTIFY THE ARTIST/ARTISTS YOU WANT TO HIGHLIGHT

Focus on artists whose works would be easier to obtain. This could be a local artist who will be able to deliver their works to your venue and perhaps give an opening address at your exhibition. Or it could be an artist who works in digital media; in that case, all you need to do is obtain their consent and HD copies of their works and print them out. Be mindful of copyright and properly crediting artists.

2. DEVELOP A THEME

A coherent theme is important for several reasons. For one, a theme is a pragmatic necessity, tying together individual works and artists. A theme also serves as a grounding point for visitors, setting their expectations and helping them navigate the exhibition, sometimes easing their interactions with uncomfortable content.

3. CHOOSE PIECES TO EXHIBIT

Once you have developed a theme, choose pieces that fit well together within the theme and space, and work together to tell a story. For example, if your theme is the resilience of the Ukrainian people, you might want to choose war-time photographs that center around individuals overcoming hardships.

4. COME UP WITH AN EXHIBITION TIMELINE

Three things that you should consider:

- **A general timeline.** You need to define whether your exhibition is centered around a specific date; how long it will be up for; by what date you need to have all the pieces on hand and installed in the gallery; etc.

- **The opening night.** What do you imagine it to be like? You could have a panel discussion with the artists or art critics, have an open mic, or just collect donations. You could even organize an auction of some kind. Get creative!

- **A promo timeline.** To ensure a great turnout, you need to advertise your exhibition in advance! You know your community best, so come up with a promo strategy that best suits your audience.

5. SECURE YOUR VENUE

Find a local venue for your exhibition and discuss your plans with them. It could be a community center, an art gallery, or even someone's backyard. A venue that is free and open to the public will be your best bet! Having a clear and detailed plan will facilitate negotiations with the administration of the venue of your choice.

Discuss all the details of your exhibit with your venue. Be mindful that some venues have no-soliciting policies, which will not allow you to collect donations, and some don't allow food or drinks.

6. INVITE YOUR COMMUNITY

While newspaper or online advertising is important, nothing beats a personal invitation. Invite your friends, colleagues, and neighbors to attend. Send an invitation to your local schools and community organizations.

This material was created within the UNWLA Summer Internship Program. My thanks to Ukraine Global Scholars and the Ukrainian Community Foundation of Philadelphia for this wonderful educational opportunity.

Новини архівної референтури СУА

Орися Сорока, архівна референтка Головної Управи СУА

Не знаю, цікавитимуться нами нащадки чи ні, але ми, гадаю, таки заслужили бодай якоїсь уваги до нас, не за таланти наші, ні (це вже була б гординя), а за нашу пильність у заняттях, за нашу працю, за повагу до нащадків.

Пліній Молодший, у листі до Тацита

Наближається сторіччя з часу заснування СУА і, хоч найважливішою тепер працею є допомога Україні в її війні з росією, потрібно розпочати приготування до відзначення цієї великої в житті СУА події. Впорядкування архівів СУА — одна з важливих частин цього приготування. Бо не пасує святкувати 100-річчя, якщо в тебе безлад з документами. Також впорядкування та зацифрування документів СУА проводиться для того, щоб створити базу для наукової роботи з дослідження українського жіночого руху в США.

Першим кроком (етапом) роботи архівних референток округ і відділів СУА був звіт про кількість архівних пачок і місце, де вони перебувають. Другим — створення опису документів, які знаходяться в кожній пачці. Третій крок — зацифрування найважливіших документів роботи відділу та округи і перенесення електронних файлів на СУА Google Drive (GD). На тепер архівна референтура отримала інформацію про кількість і місце, де вони

перебувають, від приблизно половини всіх округ і відділів СУА і ми очікуємо, що до кінця 2023 р. реалізація першого кроку буде завершена. Зараз триває праця над втіленням 2-го і 3-го кроків. Інструкції щодо архівування і зацифрування документів можна знайти на вебсайті СУА. Також у травні 2023 р. ми провели навчання архівісток (посилання на відповідний відеозапис знаходиться на членському порталі вебсайту СУА).

У результаті впорядкування документів, які знаходяться в приміщенні канцелярії, було створено папки з документами 1999—2021 рр., що відповідають структурі папок на СУА Google Drive. Документи засідань Головної Управи (ГУ), обіжники, листи до голів округ, відділів, вільних членкинь, документи з підготовки та проведення конвенцій, засідань Екзекутиви СУА, праці референток СУА, правильники, інструкції, Статут, окрема кореспонденція тощо були заскановані і поміщені у відповідні папки на СУА GD. Поодинокі документи до

Співробітники Національного музею Голодомору-геноциду (Київ).

2000-х рр., які є в канцелярії, теж були заскановані і додані до СУА GD.

Основний масив документів Головної Управи 1925—2000 рр. був впорядкований і відправлений у Центр Досліджень Історії Імміграції при Університеті Міннесоти (St. Paul, MN) під керівництвом Олі Тритяк (першої архівної референтки Головної Управи СУА). Частина документів — найцікавіша кореспонденція СУА 1925—2000 рр., залишена в канцелярії СУА, деяка її частина зацифрована у 2022—2023 рр.

Усі документи, що стосуються роботи Головної Управи, вибраної на XXXII Конвенції СУА (2021 р.), зберігаються на СУА GD. Для документів попередніх років створені підпапки в межах наявних папок на GD.

Архів журналу «Наше життя» взялися впорядковувати Лідія Слиж і д-р Леся Тополя, відповідно колишня головна і теперішня україномовна редакторки журналу. Також електронні документи роботи Головної Управи за 2009—2021 рр. перенесуть з персональних комп'ютерів на СУА GD Ірина Бучковська та Марія Андрійович, членкині Екзекутиви попередніх каденцій, і Маріянна Заяць, Почесна Голова СУА.

Завдячуючи проф. М. Кичеровській Кебало і п. Михайлу Андрецю, архівісту Українського Історичного і Навчального Центру (штат Нью Джерсі), невдовзі на вебсайті СУА з'явиться журнал «Жіночий Світ» СУА, який в 1933—1934 рр. редагувала харизматична Маруся Бек.

У липні 2023 р. Олеся Брава, союзниця 1-го Почесного Відділу, розпочала працю над складанням реєстру книжок, що знаходяться в канцелярії СУА. Наразі створено список книжок: про історію Українського жіночого руху у світі (повний); творів авторів-жінок діаспори (повний); дитячої літератури (повний); мистецької, історичної та решти художньої літератури (неповний). Найцінніші книжки будуть у доступі тільки для науковців і у майбутньому планується їх зацифрування. Інша надзвичайно багата й цікава бібліотека буде відкрита для вільного користування союзницями.

Архівами СУА зацікавилися співробітники Національного музею Голодомору-геноциду (Київ). У лютому 2023 р. під час перебування в Нью Йорку з ними зустрілася Оріся Сорока, архівна референтка Головної Управи СУА, і передала копії документів про поширення союзницями інформації про Голодомор у США.

О. Сорока (ліворуч) і проф. В.Куделя Свьонтек (Краків, Польща).

У липні 2023 р. проф. В.Куделя Свьонтек (Краків, Польща) працювала в архівах СУА. Ось її враження від матеріалів, з якими вдалося ознайомитися: *«Західна українська діаспора зробила вагомий внесок у збереження національних традицій, важливими аспектами якого є, між іншим, заснування суспільно-політичних організацій та їхня активна діяльність. Від самого початку членки СУА поставили собі за мету інформувати вільний світ про Україну, підтримувати морально та матеріально Батьківщину, зберегти українську спадщину та культуру. Саме тому в архіві СУА сьогодні можна знайти унікальні матеріали про виконання цієї місії протягом майже сторіччя. Мене особливим чином цікавила тема Голодомору 1932—1933 рр. у діяльності організації загалом та окремих союзниць зокрема. Серед безцінних документів архів СУА зберігає колекцію допомогового комітету голодуючим, організованого у Нью Йорку д-ром Неонілою Пелехович. Членки комітету доклали неабияких зусиль, аби привернути увагу президентської пари Рузвельтів, приєднатись до діяльності європейських допомогових комітетів та заохотити закордонне українське громадянство фінансово підтримати ініціативу комітету. З документів у архіві СУА впливає також, що їм вдалося допомогти кільком конкретним родинам на Київщині і Харківщині, серед іншого є чисельні підтвердження отримання переказів мережею радянських валютних магазинів Торсин, через яку легально можна було переказувати приватну фінансову допомогу голодуючим.*

Зліва направо, стоять: М. Кичеровська Кебало, Оріся Сорока, Ірена Куровицька; сидять: Наталка Дума, Людмила Порожняк-Гановська — українська громадська діячка, науковиця.

Олеся Брава в офісі СУА.

Марія Сорока працює з архівом СУА.

Цей комітет існував якнайдовше, до 1937 р., та зміг допомогти кільком родинам пережити голодні роки. Архівні матеріали СУА, з якими мені люб'язно надала змогу попрацювати п. Оріся Сорока, допомогли мені краще зрозуміти, чому у післявоєнний час тема Голодомору повернулася на сторінки "Нашого життя" та у програму діяльності окремих відділів СУА. Кореспонденція союзнок та фотодокументи, що зберігаються у архівах окремих відділів, також є безцінним історичним свідом виконання місії СУА як української жіночої організації у Америці. Це була безцінна можливість торкнутись історії закордонного українства, завдяки якому тема Голодомору у публічному просторі не переставала бути актуальною впродовж Холодної війни».

Перші кроки щодо впорядкування архівів відділів і округ СУА були зроблені завдяки праці архівісток округ. Чимало корисних порад отримано від Експертної комісії, до складу якої входять проф. М. Кичеровська Кебало, Почесні голови СУА Ірина Куровицька, Маріянна Заяць та ін., Надя Нинка — заступниця голови СУА, д-р Леся Тополя — україномовний редактор журналу «Наше життя», Ірена Халупа — колишній редактор «Радіо Свобода», аналітик вебсайту StopFake.org. Надзвичайно велику роботу виконала Олеся Брава — щира їй подяка. Дякую за допомогу Марічці Сороці (137-й Відділ), Оксані Жуков (125-й Відділ), Івану і Павлу Сорокам.

У 2025 р. СУА відзначатиме своє 100-річчя. Від нас всіх залежить, чи величезна праця нашого і попередніх поколінь союзнок стане відомою широкому загалу.

Two UNWLA Scholarship Programs for Students in the U.S.

Maria Kulchyckyj

The UNWLA hopes to attract new star scholars for its two annual scholarship programs to be offered again in March 2024: the Vovk/UNWLA Scholarship in partnership with the Vovk Foundation, and the Eva Staszkiw Memorial Scholarship.

“I am both excited and very confident that these scholarship programs will attract the same high-level caliber of applicants that applied last year,” says UNWLA President Natalie Pawlenko.

“Although the 2024 scholarships are still several months away, this gives our young Ukrainian American scholars great lead time to plan their future and to consider how they can contribute to the Ukrainian diaspora in America as future leaders.”

The Vovk/UNWLA Scholarship award is granted to persons of Ukrainian descent, including Ukrainian-Americans, who have completed their freshman year at an accredited U.S. university as full-time students and maintain a very high academic standing. Maria Kulchyckyj was the recipient of the inaugural \$4,000 scholarship in 2023. She is currently pursuing a Master’s degree in public policy at Harvard University with a focus on democratic reform in Ukraine.

Ms. Kulchyckyj was also one of two exceptional women selected as recipients of the 2023 UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship. Andriyana Baran, the other recipient, is from Ukraine and is currently a

graduate student at the University of Kansas in language acquisition and culture studies. Both students were awarded \$3,000 to offset the cost of their selected programs.

The UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship is funded by an endowment left by the late Eva Staszkiw, a devoted Soyuzianka who had arrived in the United States in 1910. The goal of the endowment is to further and expand support for Ukrainian studies in the United States.

“The UNWLA has been committed to providing financial support to students around the world for the past 60 years,” says Natalie Pawlenko. “Small scholarship awards to students studying in the U.S. may seem inconsequential, but they play an important role in several ways.”

According to Natalie, even a small bursary can alleviate the financial strain of tuition, textbooks, and living expenses, making higher education more accessible. It helps minimize the need for loans, thus reducing the burden of student debt after graduation. It also helps motivate students to persist in their studies and complete their degrees.

“The UNWLA wants students in Ukrainian studies to understand that we are committed to their success,” says Natalie. “We encourage our branches and members to contribute financially to the Staszkiw and Vovk scholarship awards so that, with each year, we can offer more and more scholarships to worthy students.”

Andriyana Baran

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003 • www.theukrainianmuseum.org

Maria Prymachenko and Helena Christensen Launch The Ukrainian Museum's Fall Season

The Ukrainian Museum unveiled two exciting, not-to-be-missed exhibitions in early October, each of which will be on view through the holidays. One features the work of a celebrated artist, and the other is curated by a celebrated supermodel. Bring your family, bring your friends, or visit solo at your own pace, but be sure to take in Maria Prymachenko: *Glory to Ukraine* and *Wearloom: Ukrainian Garments*.

Maria Prymachenko: *Glory to Ukraine*

Through April 7, 2024

A Ukrainian Swineherd Raised Piglets ..., 1969

An icon of Ukrainian culture, identity, tradition, and resilience, Maria Prymachenko (1909–1997) is one of the most celebrated and beloved artists in Ukraine. She was born in the village of Bolotnia, near Chernobyl, and lived there all her life. For over 60 years, Prymachenko used her wildly creative imagination to produce art based profoundly on her deep connection with nature and her rich cultural heritage. Despite having no formal art training, says Peter Doroshenko, director of The Ukrainian Museum and curator of this exhibition, she possessed an innate ar-

tistic talent that became evident from a young age, developing a distinctive style that was deeply rooted in Ukrainian folklore and mythology. “She drew inspiration from folk tales and traditions passed down through generations, weaving them into a visual tapestry that celebrates the beauty and mysticism of Ukrainian folklore,” he notes. “Her use of vibrant colors and intricate details brings her subjects to life, creating a captivating visual experience that engages all our senses.”

Prymachenko is widely known for her brilliantly colored and inventive scenes of animals covered in riotously hued, almost psychedelic patterns. She believed that animals encompass the joy intrinsic to Ukrainian mythology and was inspired by the animals on her own small farm. “Her vibrant, densely populated compositions depict an array of fantastic creatures, mythical beasts, and ethereal landscapes, all infused with a sense of enchantment and spiritualism,” says Doroshenko. “Each painting seems to transport the viewer to a world that exists somewhere between reality and fantasy, evoking emotions of wonder, awe, and curiosity.” He adds, “It is impossible not to be inspired and enchanted by the unique world she created through her art.”

Over the years, Prymachenko also wove various political and social critiques into her art. At first glance, her works appear primitive, traditional, and unassuming, but a deeper look into her animals, beasts, and gardens transforms these figures into representations of political leaders, criticism of the Soviet Union, and reactions to social issues in Ukraine: we see the trauma of war, anti-war and anti-nuclear statements, the Chernobyl disaster, and even satires of Soviet leaders and collective farms.

Maria Prymachenko: Glory to Ukraine is a tribute to the artist’s resilient legacy and to the unbreakable spirit of Ukrainian identity and of Prymachenko herself – a celebration of her innovative works and her impact. During her lifetime, Prymachenko created a wide range of art, all represented in this exhibition, the largest ever of her work, and the only exhibition ever held outside of Europe. Most of the 100+ works, all from Kyiv, have never been shown before.

The Ukrainian Museum is thrilled to share Maria Prymachenko’s story with New York City and the world, and hopes that visitors will see what Pablo Picasso saw when he attended an exhibition of her paintings at the 1937 Paris World’s Fair and said, “I bow down before the artistic miracle of this brilliant Ukrainian!”

Taras Shevchenko: "I Was Thirteen," 1972

Ukrainian Cow with Corn, 1968

War Is Horrible, 1968

Wearloom: Ukrainian Garments

Through January 17, 2024

Supermodel/designer/photographer Helena Christensen is the guest curator of this exhibition, an expansive re-interpretation of traditional Ukrainian embroidery and costumes that addresses the esthetics of embroidered and historic garments and accessories from a female and wearable perspective. Pushing the physical boundaries of institutional fashion exhibitions, *Wearloom* begins with classic mannequin presentations of traditional costumes from the Poltava, Hutsul, Bukovyna, Volyn, and Lviv regions and morphs to large wall installations of a variety of garments – embroidered shirts, woven sashes, skirts, sleeveless jackets, scarves, and more – highlighting the stylistic complexities of Ukraine's many regions. Traditional costumes from the Poltava region in eastern Ukraine and the Carpathian (Hutsul) region in the west also feature progressive build-ups of individual garments all the way to the complete outfit, which is then presented on two mannequins, delineating the steps a woman takes to dress for a festive occasion. The exhibition is accentuated by a selection of traditional head-dresses and jewelry.

Strolling through the exhibition, says Peter Doroshenko, visitors will sense how clothing, including traditional festive clothing, empowers women. "It becomes obvious that women have, and have traditionally had, a very special connection to and interaction with clothing," he says, "and that dressing for a special occasion can be an almost ritualistic experience."

Guest curator Helena Christensen, whose mother hails from Peru, a country rich in the traditions of embroidery and weaving, has been "infatuated with embroidery from a young age," and her long career in fashion includes creating a vintage clothing line that was sold in her mother's store in Copenhagen. "I have been involved in fashion almost my entire life," she says, "and have always been fascinated by the

Continues on page 17

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

UNWLA Scholarship Program Update

Thanks to the generosity of our sponsors and benefactors, we completed our 56th consecutive year of awarding stipends to needy students of Ukrainian descent in Brazil. We are very grateful to our sponsors for the ongoing support of “their” students. The Catechists of the Sacred Heart in Brazil have done tremendous work in running their schools and boarding facilities for young girls, as well as educating them in Ukrainian customs and religion. Many of these students later completed their education at Brazilian universities.

On August 24, 1991, Ukraine proclaimed independence, bringing great joy to their countrymen, as well as Ukrainians around the world. In 1993, our scholarship program was launched in Kyiv with the help of Soyuz Ukrainok of Ukraine, who became one of our partners.

Despite Russia's unprovoked war against Ukraine, Ukrainians remain resilient and determined to win the war and continue with their lives. As expected, the school year in Ukraine started in September, and we should be receiving student documents shortly. More new requests from students in Ukraine are anticipated for the 2023–2024 school year. We are very thankful to our sponsors and donors for continuing to support students in Ukraine.

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko, UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiv, members Luba Bilowchtchuk, Zoriana Haftkowycz, Natalia Honcharenko, Halyna Lojko, and Victoria Mischenko, and Advisor Anna Krawczuk

Лист Подяки

Висловлюю подяку за надану спонсорську допомогу. Ці кошти допомогли полегшити та

вдосконалити мої наміри. Я їх витратила на книги українських письменників і також на англійські книги, щоб вивчати англійську мову. В цьому році я закінчила 10-й клас, брала участь в усіх змаганнях з шкільних предметів і спортивних змагань. Під час літніх канікул я продовжую покращуватись у сфері спорту, щоб надалі бути ще більш впевненою в собі. Також я продовжую бути учасницею фольклорно-етнографічного ансамблю «Світлячок». Мені це дуже подобається, адже я все більше пізнаю і відтворюю минуле моєї країни.

Я вражена, що в такий нелегкий час підтримують українських дітей. Дякую Вам за щедрість душі, та відданість справі благодійної діяльності. Нехай Ваша доброта і щедрість повернуться до Вас сторицею. Бажаю Вам усіляких гараздів, здоров'я, процвітання і побільше тепла на Вашому життєвому шляху.

З повагою та вдячністю, Марія

У Пам'ять / In Memory Of

У 7-му річницю трагічної смерті мого сина, бл. п. **Ореста Гуралечка**, пересилаю чек на суму \$330 на Стипендійну Акцію СУА на університет одного студента.

Люба Гуралечко-Лящ

В пам'ять тети, бл. п. **Анни Захарків Чорній**, складаю пожертву в сумі \$1,790 на Стипендійну Акцію СУА.

Уляна Стек, Канада

У пам'ять св.п. **Дарії Самотулки**, складаю \$100 на Стипендійну Акцію СУА. Висловлюю сердечні співчуття дітям, онукам і родині.

Тетяна Рішко

The UNWLA has received GuideStar's highest rating, the Platinum Seal of Transparency. GuideStar is a public charity that collects and shares information about every IRS-registered nonprofit organization. It provides information about each nonprofit's mission, legitimacy, impact, reputation, finances, programs, transparency, governance, and more. Having the GuideStar Platinum Seal enhances our credibility and worthiness as a charity to which people and organizations can donate.

**Пожертви від 29 червня до 30 серпня 2023 р.
Donations from June 29 to August 30, 2023**

- \$4,500** Dr. Victor B. Lebedovych (96)
\$2,020 UNWLA Branch 107
\$1,790 Ulana L. Steck (49)
\$1,000 Barbara L. Prowe
\$800 UNWLA Branch 118
\$700 Natalia Honcharenko (98)
\$500 UNWLA Branch 136
\$450 Andrew & Irene Petrina (96)
\$400 Martha Lewicky (113)
\$330 Luba Huraleczko Lasch (86), Iouri Michtchenko (98), Larissa O. Muzyczka (12), UNWLA Branch 38
\$240 Alex & Irene Khowaylo (62)
\$220 Dr. Marta L. Biskup (MAL), Andrea Kochanowsky, Joan Nassef (108), John Pluta (13), UNWLA Branch 125
\$100 Patrick & Diane Brannigan (98), Dr. Viktor & Dr. Betsy Decyk (98), Irene T. Rishko (124)
\$21 Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

СУА / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

- \$100** Anna Pawliw Mariani in loving memory of **Oksana Ciupka**, president of Branch 34

BABUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

- \$1,500** Branch 107

ORPHANS FUND • ФОНД СИРИТ

- \$1,500** Branch 107
\$1,500 The Ukrainian American Community (UAC) Foundation

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

- \$100** Branch 56 in loving memory of **Eliana Iwanychko**, a long-time member
\$100 83-й Відділ у пам'ять довголітньої членкині **Юліяни Сусь**
\$100 Katria Czerwoniak in loving memory of **Lusia Susy and Lidia Andrusyshyn**
\$20 Daria Jarosewich

Continued from page 15

stories told by garments, especially traditional garments. This exhibition gave me a unique opportunity to explore traditional Ukrainian garments, and I invite visitors to join me on this fascinating journey.”

Traditional Ukrainian folk costume

Traditional Ukrainian folk costume (detail)

Zaporizhzhia Volunteer Center: An Update

Oka Hrycak, UNWLA Social Welfare Chair

Members of the Zaporizhzhia Volunteer Center.

Volunteers preparing for their next project.

Children at the Volunteer Center enjoying a respite with crafts.

Father Yuriy Yurchyk, pastor of a Ukrainian Greek Catholic Church in Zaporizhzhia, has been coordinating and sharing with us the work of its community volunteers since the escalation of the war in Ukraine on February 24, 2022.

As Father Yurchyk reports, during the counteroffensive, work on providing for the civilian population in frontline communities has only been growing, and while the military is liberating the territories occupied by the russians step-by-step, the team from the Zaporizhzhia Volunteer Center non-governmental organization (NGO) continues to work on providing at-risk civilians affected by the war with the necessities of daily living.

Regular shelling by russia has not stopped in the southern and eastern sections of the frontline, where death and destruction have become constant companions of ordinary Ukrainians who have remained where the front line is now. The elderly, unable to move or unwilling to leave their homes, some without the care of younger relatives who have moved to safer regions, are suffering because of the shortage of basic necessities.

For a time, in settlements such as Orikhivska, where many homes were damaged or destroyed, it was difficult to find safety or comfort. Given the shelling, firewood could not be collected, and gas cylinders would easily catch fire. The Volunteer Center shared that, with the UNWLA's support, generators, refrigerators, and stoves were purchased. With the additional funding for large plastic tanks to store clean, potable water, and a real shortage on the front line, volunteers were able to create a comfortable shelter. Opportunities to cook and provide hot meals to the residents were restored. Occasional crafts and games were made available for children.

In addition, part of the allocated funds was spent on maintenance of the Volunteer Center team's vehicles. Volunteers can now more readily transport the ill and injured to hospitals, drive to homes to do small repairs, and bring goods to soldiers at the front. Purchases of radio stations and antennas have enhanced communication, as there is often no telephone connection on the front line.

Father Yurchyk recognizes that, lately, the volunteer team has placed more of a focus on its devastated residents. "Helping our people is the most important mission of the volunteer movement. We will try to provide assistance wherever we can. Together, we will win and rebuild destroyed homes and breathe life into deserted cities." (transl.)

UNWLA Babusi Fund: An Update

Oka Hrycak, UNWLA Social Welfare Chair

At this time of escalated war in Ukraine, the needs of its citizens have become greater than ever. Elderly women, especially, have been affected. To ease the hardships of some, earlier this year the UNWLA Babusi Fund donated \$14,000 for the cause. To receive the gift of 1,000 hryvni (approximately \$27), Babusi needed to meet at least one of the following criteria: (1) lives alone, receiving no family support; (2) caretaker for orphaned grandchildren; (3) caretaker for disabled family member; (4) needs one-time intervention for an emergency situation. Approximately 450 women received aid.

Distribution began at Easter time, by the All-Ukrainian Society of Political Prisoners and Repressed Persons (AUSPPRP). The organization formed in 1989 to combine members' efforts with the goals of building a self-governing, democratic Ukraine and providing material assistance to members throughout most oblasts. Many women are also members of Soyuz Ukrainok Ukrainy.

The president of the AUSPPRP, Oryna Sokulska, often voicing despair, shared that the distribution of funds was especially difficult this year as attempts were made to deliver funds to branches of the organization in most oblasts. She described some of the issues:

- Shelling and air raids prevented Oryna from leaving her 17th floor home in Kyiv. Communication was difficult due to frequent wifi outages.
- Banks were frequently non-functional — destroyed or temporarily closed without prior announcement, and/or with inconsistent hours, thus impeding the transfer of funds to various oblasts. Cash was not easy to access for those Babusi without bank cards.
- Drivers had to be found and hired to deliver funds to remote areas. Roads were often dangerous and impassable, washed away or with ruts and possible mines. On many occasions, owners could not be found in their homes because they had fled hot spots to a new address.

Several Babusi shared their experiences, grateful for the aid, but asked that only their initials be used:

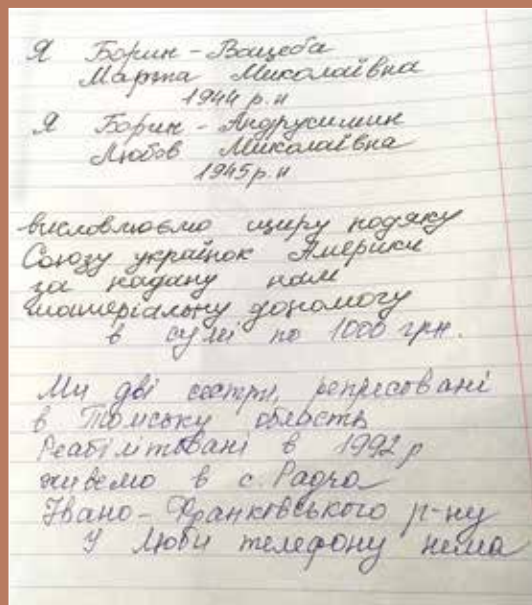
MHO was born in 1945; when she was a two-year-old toddler, her family was sent to a "special" settlement with inhumane

Continues on page 25

Two Sisters Thank the UNWLA Babusi Fund for Aid ...

The sisters, from Ivano-Frankivsk, appreciate the aid they have received from the Babusi Fund at this challenging time of war.

A letter of thanks from the two sisters, both classified by Ukraine as "Repressed" persons.

Healing Hands Extend Hope: UNWLA Supports Pediatric Burn Mission in 2023

Natalie Pawlenko, *President, UNWLA*

Dr. Fuzaylov checks on a patient in a Polish hospital in May of this year.

In a heartwarming display of compassion and expertise, Dr. Genadiy Fuzaylov, a renowned pediatric burn specialist at Shriners Children's hospital in Boston, led a life-changing mission to Poland in May of this year. Supported in part by the UNWLA, this collaborative effort between medical professionals from various countries aimed to provide critical care and relief to Ukrainian children affected by burn injuries. By combining their skills and resources, these dedicated individuals brought hope and healing to nineteen young lives in need.

The UNWLA has supported the Doctors Collaborating to Help Children (DCTHC) initiative for over twelve years. In the past, the mission conducted the surgeries in Ukraine, but this year, due to the Russian war on Ukraine, the

mission was forced to relocate to Poland. This year's pediatric burn mission to Poland had several key objectives. First, it aimed to offer specialized medical treatment to Ukrainian children suffering from life-threatening burn injuries, including surgeries, wound care, and rehabilitation. Second, the mission sought to enhance the knowledge and expertise of the medical staff who travelled with the children and their families from Ukraine by conducting training programs and workshops. Months of planning, coordination, and fundraising were undertaken to ensure that the mission had the necessary supplies, equipment, and personnel to deliver comprehensive care.

The mission focused on addressing the complex physical and psychological needs of pediatric burn patients. Under the guidance of the team of experts, surgeries were conducted with meticulous precision, aiming to restore functionality and minimize scarring. Wound care specialists employed the latest techniques and dressings to accelerate healing. Furthermore, the mission prioritized psychological support, recognizing the emotional impact of burn injuries on children, their families, and their communities.

The mission left a lasting impact on the lives of these Ukrainian children and their families, and its success has inspired plans for future collaborations, underscoring the importance of global

solidarity in addressing pediatric burn injuries.

The pediatric burn mission to Poland exemplifies the power of international cooperation in healing young lives. Through their selfless dedication, medical professionals from different backgrounds came together to provide hope, expertise, and a brighter future for children affected by burn injuries in Ukraine. To support the pediatric burn mission, please visit www.unwla.org/donate.

Photos are from Dr. Fuzaylov's personal Facebook page, reproduced with his permission.

Dr. Fuzaylov with one of his young patients during his May 2023 mission to Poland.

Українка – перша

Оксана Бризгун-Соколик, почесна голова СФУЖО

Згадаймо кілька жінок, які були першими у своїх вчинках, першими у своїй галузі, піонерами у своєму часі. Слова «перший» і «піонер» мають різні значення, хоч у деяких випадках і схожі, а то й однакові. Наприклад, італійський науковець і винахідник Г. Марконі перший винайшов бездротовий спосіб передачі звукового сигналу і створив радіо. Він був піонер у цій галузі. Перші українці приїхали до Канади наприкінці XIX ст. Вони — наші піонери, які підкорювали та освоювали дикі простори західної Канади. Але вони ані перші, ані піонери в історичному сенсі щодо населення Канади. Першими були індіанці. Однак піонером був кожний новоприбулий до Америки, хто мусив собі завойовувати нові незаселені простори. Ці два слова можуть мати різні значення залежно від відповіді на запитання: «Хто? Де? Коли? Що?»

Княгиня Ольга була першою жінкою-княгинєю України. Вона перша з княжого роду прийняла християнство приблизно у 955 – 957-х рр. Тоді було побудовано в Києві першу християнську церкву св. Іллі. Це 30 років до того, як за часів Володимира Великого від-

булося хрещення Русі-України у 988 р., москви ще не існувало. Ольга першою об'їхала всі землі України, впроваджувала нові закони, була адміністратором держави. В історії не знаємо іншого прикладу, де б жінка керувала державою, та ще такою могутньою в ті часи. І керувала в добробуті, порядку, мирі і без війни. Як це могло статися? Жінка в Україні була незалежна, самостійна, рівноправна з чоловіком. Ярослав Мудрий проголосив наше стародавнє право під назвою «Руська Правда». Воно глибоко гуманне та визнає жінку та чоловіка рівноправними, рівноцінними. За нормами «Правди» чоловік не має права життя і смерті над своєю жінкою. За вбивство одного чи іншого був однаковий суд, однакова кара.

Коротко також згадаємо історію Англії. Король Генрі VIII забажав мати нову дружину і, щоб «офі-

ційно» повінчатися з нею, стратив попередню. Про це йдеться в опері Г. Доніцетті «Анна Болейн» (Queen Anne Boleyn), де Анні відрубали голову, щоб король вінчався з наступною, третьою жінкою. І навіть тепер в Афганістані талібан зобов'язує жінок бути закутаними, прикривати від людського ока тіло й обличчя і не дає права працювати. На сторінках Корану знаходимо слова: «Бог сотворив жінку на потіху чоловікові по цілоденних трудах». Також порівняймо наше «Руське Право» з римським. Римське право вважало жінку «*fragilis sexus*» — слабкою статтю, вона не мала всіх прав, оскільки як «слабка стать» була неспроможною виконувати обов'язки перед суспільством. Як чоловік римлянки помирав, вона діставала опікуна, що рядив її майном. І це право було основою культури Заходу. В Україні ж удова перебирала обов'язки свого чоловіка і ставала головою родини.

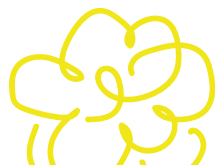
Світ неоднаковий, і не дивно, що в Україні сформувався специфічний тип жінки незалежної, з почуттям повновартости, з прагненням до освіти, з великою любов'ю до краси, чого наслідком є наша вишивка, гаптування, писанка, пісня... Це наша історія, культура, традиції. І саме жінка від самих початків була того творцем.

Анна, дочка Всеволода Ярославича (відомий тільки рік її смерті — 1118), стала молодою черницею в Андріївському монастирі, збудованому її батьком. Переписувала книги, заснувала першу дівочу школу, в якій сама навчала. Стала ігуменею монастиря і вважалася одною з

найосвіченіших жінок того часу... Про Москву ще ніхто не чув...

Іншим цікавим прикладом є княжна **Евпраксія Мстиславівна**. Жила в XII ст., студіювала народні медичні науки. Одружилася з візантійським імператором Олексієм, переїхала до Візантії. Прийняла ім'я Зоя, продовжувала далі свою науку і написала перший на цілу Європу підручник про ліки.

Книгу цю можна нині знайти в бібліотеці Медичі Лауренціана (італ. Biblioteca Medicea Laurenziana) у Фльоренції.

Король Франції, вдівець Генрі I, заслав послів до Києва в 1148 р. просити руки Анни, доньки Ярослава Мудрого. Анна Ярославна поїхала до Парижа 1150 р. з великим посагом і своєю біблією, на яку присягала вона і всі наступні королі Франції аж до революції. Після смерти Генрі I вона стала регенткою Франції при малолітньому синові принці Філіпі. Збереглися державні документи з її підписом (латиницею або/і кирилицею), а біля її підписів — хрестики неписьменних французьких баронів.

У тім часі, у році 1147, є перша згадка про Москву з її правами та законами. Україна тоді вже мала князівство, княгиню Ольгу, християнство, першу дівочу школу, першу в Європі книгу про ліки. А князя Ярослава Мудрого називали тестем Європи: його три доньки були одружені з монархами європейських держав.

Соломія Крушельницька, донька священничої родини, перша жінка-співачка з України, поїхала за границю шукати дальшу науку та славу. В Італії, в Мілані, в опері La Scala у 1904 р. сталася небувала подія. Опера славного й улюбленого композитора Джакомо Пуччіні «Мадам

Баттерфляй» зазнала невдачі. Засвистали і оперу, і композитора. Пуччіні, за порадою друзів, зробив деякі зміни і відважився вдруге поставити оперу. Попросив С. Крушельницьку, славу вже співачку того часу, бути у головній ролі Чіо-Чіо-Сан. Друга прем'єра відбулася в Брешії (Brescia) з шаленим успіхом. Деякі арії Чіо-Чіо-Сан публіка вимагала повторювати та вигукувала: «Евіва Крушельницька! Евіва Пуччіні!». Композитор зі щирої вдячності подарував Крушельницькій свій портрет зі словами: «Найпрекрасніший і найчарівніший Баттерфляй. Джакомо Пуччіні. Торре дель Лаго, 1904 р.» Крушельницька виконала ролю Чіо-Чіо-Сан в операх світу сто разів. Після сотого сказала Пуччіні: «Баста». А ще перед тим, у 1897 р., поїхала з італійською групою до Сантьяго-де-Чілі (Santiago de Chile) на 5-місячний контракт у місцевій опері. Співала з шаленим успіхом, стала улюбленцем публіки. На прощальних виставах для неї випускали білих голубів, що було в Чілі ознакою

найбільшої похвали, чести і слави. Перша і єдина українка здобула собі такі почести.

А тепер зосередимося на ХХ ст. і сучасності. У Швейцарії на референдумі 7 лютого 1971 р. 65 % чоловіків погодилися, щоб жінки голосували... Це через 16 років після закінчення Другої світової війни. А в Україні, в часі Першої державності, жінки вже були членами уряду. Одна з них — **Софія Русова**, донька французьки Ганни Жерве та батька Федора Ліндфорса швайцарського походження. Закінчила Київську жіночу гімназію в 1871 р. і з сестрою Марією заснувала школу освіти для старших. З невеликою кількістю жінок стала членом Української Центральної Ради. За гетьманату була першою жінкою, яка очолила Міністерство освіти — відділ дошкільної та позашкільної освіти. З її ініціативи в Києві 29 березня 1917 р. відкрилася перша українська гімназія ім. Тараса Шевченка. Як перша голова Національної ради жінок України (що була членом International Council of Women), вона їздила на міжнародні з'їзди і її палкі слова про Україну та московську окупацію звучали перший раз на міжнародних жіночих форумах в Греноблі, Римі, Відні, Подєбрадах. На еміграції у Празі в Карловім університеті вчила французьку мову. У цей час українські жінки вступають до лав Січових Стрільців, Української Галицької Армії і вперше борються в однострої поруч з чоловіком за долю України. Боротьбу продовжують жінки під час Другої світової війни, в Карпатських Січовиках, Дивізії, УПА. І, на жаль, нині знову настав час боротьби за долю України і, за статистикою, заангажованих жінок на різних позиціях при війську є 15 — 20 %.

Уже на другий день повномасштабної війни в Україні, 25 лютого 2022 р., загинула в Києві військовик і активістка Ірина Цвіла, а 26 лютого, надаючи першу допомогу пораненим — Інна Дерусова, медик і медсестра. Історія після 100 років повторилася...

15 травня 2022 р. ми мали робоче онлайн-засідання СФУЖО, на якому виступали запрошені жінки з України. Першою мала слово молода і вродлива Іванка Чобіт, офіцер збройних сил України, потім — голови організацій з нових ініціатив. Вони в Україні творять чудеса. Їхні розповіді про ситуацію, потреби, дійсність відображали крикуче сьогодення, яке не побачити на телевізії. Останньою виступила Людмила Парохняк-Гановська, голова Національної Ради жінок України. Вона була в дорозі — їхала з Києва у Францію до

Авіньйона (Avignon) на 36-ту Генеральну асамблею Міжнародної Ради Жінок, де мала виступити у знак протесту на лист жінок з росії, які на цьому форумі хотіли звинувачувати Україну у війні та всіх негараздах. На тому самому світовому форумі, де Софія Русова виступала близько сто років тому з тією самою проблемою: москва... Історія повторюється?

Щодо Канади, то наші піонери починали тут своє життя «з нуля». Проживали в землянках, чоловіки залишали сім'ї та шукали працю. Жінки освоювали дикі землі заходу Канади, вели господарство, виховували дітей. Переважно без освіти, або лише з початковою, вони будували школи, церкви, музеї, бібліотеки... Виховували патріотичне покоління без знання слова «патріотизм»... і залишили нам підвалини міцної здорової діаспори.

Значна частина України тепер перетворена в руїни; житлові будинки, музеї, церкви зруйновані, земля розрита, занапашена знищеною зброєю, мінами і трупами московитів. І, на жаль, нині жінка в Україні також буде починати все «з нуля» так, як понад 100 років тому починали наші піонери

в Канаді. Так, восени 1902 р. приїхали до Канади перші монахині, чотири сестри-служебниці у віці 20—26 років. Їх заслали до Едмонтону, де в околицях у тім часі було найбільше наших поселень. Там чекали на закінчення будівництва монастиря. У міжчасі померла одна з них. У червні 1903 р. вирішили, щоб три сестри поїхали до нового монастиря на василіянській фермі та розгосподарилися там на зиму. Як дісталися туди, то знайшли двоповерховий будинок без вікон, дверей і даху. Зі старими ліжками та одним столом, без печі, без води та без криниці. Там сестер залишили самих, а інші монахи-василіяни мали приїхати, як їм збудують притулок... Викорчовувати чагарники та звільняти землю під городину допомагали їм з вдячності місцеві люди. Бо сестри вчили релігії та грамоти їхніх дітей і старших, допомагали жінкам у хатній роботі, лікували хворих і робили все, в чому була потреба... Про ті часи написано: «Дня 11 липня перенеслися до свого дому, який був ще тільки в будові... почалося трудне піонерське життя, все треба було починати з початку» (Історія СС. Служебниць, Рим 1968, с. 141.)

Але ми маємо і сучасніших «першунів». Згадаємо кількох з них.

Маруся Бек. Народилася в США 29 лютого 1908 р. Була першою жінкою (не тільки першою українкою!), яка закінчила студії права в університеті Пітсбурга. Долучилася до політичного життя, була першою жінкою-мером міста Детройт. На своїй політичній «драбинці» кілька разів була першою, то ж у Детройті її називали «Lady of Firsts». У 1959 р. подала ідею проводити літературні конкурси СФУЖО для жінок і нагороди для всіх конкурсантів фіндувала сама. До тепер відбулося понад 30 конкурсів. Це був і залишається перший і єдиний літературний конкурс тільки для жінок-українок.

Сильвія Федорук. Нащадок наших піонерів, яка мала здобутки у спорті: виграла в 1947 р. чемпіонат з легкої атлетики у Канаді, отримавши золоту медаль з метання списа, срібну зі штовхання ядра та бронзову з кидання диска. Виграла зі своєю групою у 1961 р. чемпіонат з керлінгу у Канаді. Вона є першою жінкою, яка стала членом Atomic Energy Control Board of Canada, а також першою жінкою, що була лейтенант-губернатором провінції Саскачеван у Канаді.

Доктор Надя Івахнюк. Українська лікарка, яка в Канаді після Другої світової війни перша нострифікувала свій диплом і практикувала в Торонто. Студіювала медицину у Празі, потім в Югославії, де спеціалізувалася в хірургії. Є першою жінкою-хірургом в Югославії.

Гайдемарі Стефанишин Пайпер. Народилася 1963 р. в США. Батька Михайла німці вивезли на працю, де по війні він одружився з німкенню. Була пластункою, закінчила славний Массачусетський Технологічний Інститут, де отримала диплом інженера-механіка; капітан в NAVY, астронавт. Перша і єдина українка, що літала в космос два рази і 5 разів виходила у відкритий космічний простір (пробула там 33 год 42 хв). У перший політ взяла з собою пластову лелійку та український прапор. НАСА влаштувало один день, коли для неї звучали тільки українські пісні. У 2009 р. на спеціальній церемонії пластовий курінь «Чота Крилатих» надав їй звання Почесної членкині куреня.

Оксана Линів. Як ми тішилися нею, коли вона стала першою жінкою-диригентом Вагнерівського Фестивалю в Байройті! А нині вона, як директор і диригент опери Teatro Comunale Bologna, прийняла рішення поставити оперу Чайковського «Іоланта» оригінальною московською мовою за участі артистів і музикантів з Москви. Мовляв, не можна змішувати мистецтво з політикою. Запросила і українців до участі, як доказ співпраці в мистецтві. У всеукраїнській газеті «День» було повідомлення, що солістка Львівської Національної Опери Людмила Корсун відмовилася співати головну партію Іоланти в часі війни з московською мовою окупанта і разом з окупантами. (Надіймося, що це фальшива вістка, якою хочуть наші неприятели очорнити диригентку.)

Савеля Стечишин. Знана багатьом з нас своєю знаменитою куховарською книжкою, перевиданою 10 разів (я користаю 8-м виданням!). Вона у 1930 р. була першою україною, яка здобула науковий ступінь у Саскачеванському університеті в галузі економіки.

Наприкінці згадаємо **Христю Фріланд.** Вона — перша жінка-заступниця прем'єр-міністра Канади і перша жінка-міністр фінансів Канади.

Це далеко не всі «перші». І, коли писала ці рядки, я подумала, що була б цікава та вартісна документальна докторська праця — зібрати наших славних жінок у «вінок першенства». А в Україні нині багато

«перших»! Може, колись котрась жіноча організація проголосить конкурс-стипендію для такої праці.

Цікаво, хто тепер буде перший, в якій галузі, коли та де?...

Even today, women have to prove that they are capable of running countries, excelling in the scientific sphere, being the best doctors/designers/engineers ... and that individual success is not linked to gender, ethnicity, or age. But there have always been brave, determined women who found new opportunities for themselves and overcame the prejudices and resistance of society. Several Ukrainian women who are considered pioneers in their fields or in their time are profiled in this article by Oksana Bryzgun-Sokolyk, Honorary President, World Federation of Ukrainian Women's Organizations. They include: Princess Olga, Anna Yaroslavna, Eupraxia Mstislavivna, Solomiya Krushelnytska, Sofia Rusova, Dr. Mary Beck, Sylvia Fedoruk, Dr. Nadia Ivakhniuk, Heidemarie Stefanyshyn-Piper, Oksana Lyniv, Savella Stechishin, Chrystia Freeland.

Continued from page 19

conditions in Kemerovsk oblast in russia. She returned to Ukraine in 1979 and was classified as a "Repressed" person, allowing for benefits from the Ukrainian government. Her husband died in 2017, and she lives alone. She is in need of funds for medicine.

DMB was born in 1935. Her family was considered "Enemy of the People" and sent to a "special" settlement in Permsk, russia. Upon her return to Ukraine, she was classified as "Repressed." She is single, lives alone, and is in need of medicine and food.

DAH was born in 1923. She was an OUN member and UPA liaison. Arrested in 1946 and sent to prison for 20 years, she subsequently attained freedom in Ukraine. She is in need of medicine and food.

These are just brief glimpses into the horrors in a time of war. Interestingly, the individuals distributing funds shared that elderly men, too, are in dire need of assistance. They noted that it is regrettable that there is no organized effort to help them, as it has been observed that men are often in even poorer health and immobile.

Speaking of the Babusi Fund, Oryna Sokulska wrote to UNWLA members (transl.): "Working together for the good of Ukraine, its will, strengthens our spirit of unity to resist the russian invaders and, together with the defenders of Ukraine, liberate our native land from the enemy invasion. Together to Victory!"

Larisa Shevchenko

Branch 113, New York, NY

Larisa Shevchenko, née Lennik, was born November 14, 1937. Larisa's family immigrated to the U.S. in 1950 and settled in New Jersey.

She was valedictorian of her high school class. In 1959 she met Victor at Soyuzivka. They married a year later, started a family, and had two beautiful daughters: Tamilla and Christine.

Larisa loved music and dance. She dreamed of being a cabaret singer, but that dream was not to be. She decided to put her personal ambitions aside and concentrated on raising her family.

With her usual enthusiasm, Larisa began doing Ukrainian embroidery, knitting, gardening, and entertaining family and friends. She often surprised her guests by singing and playing the piano and the accordion. Once her daughters were grown, Larisa eased into the work force, where she excelled. She advanced to the position of Vice President of Human Resources at an international medical supply company, where she was in charge of hundreds of employees across three countries, overseeing their health benefits and investment plans. She was loved and respected by everyone in the company.

Larisa was a very active member of UNWLA Branch 113. She served on many committees and participated in our many causes and fundraisers. She and Victor were active supporters of The Ukrainian Museum, where they sponsored many events. They were also active members of the Ukrainian Institute of America, supporting the Institute's programs financially and attending events with their children and grandchildren.

Larisa touched us deeply and will be sorely missed by all our members and all those whose lives she touched.

Orysia Stryzak, President, Branch 113, New York, NY

Branch 91 Raises Funds with Ivana Kupala Event

Roxanne Dew, *President, Branch 91, Bethlehem, PA*

Branch 91 members with Olga Mykhaylyuk, president of the UNWLA Philadelphia Regional Council.

Weaving flower wreaths.

St. Mary's Traditional Ukrainian Dancers.

On June 24, Branch 91 in Bethlehem, PA, held an Ivana Kupala event that showcased the rich traditions and culture of Ukraine. With an eye toward fundraising, and recognizing the need to keep the situation in Ukraine current in the minds of the public, Branch 91 organized a summer celebration that drew hundreds of people. Thanks to the commitment and efforts of so many branch members, over \$18,300 was raised from sponsorships and donations.

Ivana Kupala took place at the Charles A. Brown Ice House, located on the banks of the Lehigh River. The Ice House, a unique and rustic building-turned-arts-venue in historic downtown Bethlehem, served as the perfect setting for the event; both its outdoor and its indoor spaces were used for the various activities. Outside, branch members demonstrated wreath-making, with participants using flowers and greenery to make their own wreaths. A face painter and vendors selling food, including Ukrainian dishes, were also located outdoors.

Inside the historic Ice House, a polka band played, and numerous cultural exhibits were on view: Storytelling Dioramas of Ukrainian Folktales and Traditions, artistically crafted by Luba and Andriy Chornodolsky; a gerdany display and demonstration by Chrystyna Prokopovych, curator of the Ukrainian Heritage Studies Center at Manor College; an exhibit of Ukrainian Wedding Headdresses by Vera Nakonechny, a master in the art of crafting traditional Ukrainian textiles; a pysanka display and demonstration by branch member and pysanka artist Sandra Park, assisted by branch member Marjorie Martin; and a genealogy resource exhibit presented by branch member and genealogy expert Dana Bala. Branch 91 is grateful to these artists for so generously sharing their collections and expertise.

At one of the branch tables, members Marta Fedoriw and Kalyna Procyk shared information and raised awareness about the UNWLA initiative Return Ukraine's Children. At other tables, branch members sold Ivana Kupala

T-shirts and blue-and-yellow heart-shaped cookies. Stained glass designer Dan Fiore had his blue-and-yellow Bethlehem stars available for purchase and donated a percentage of the proceeds to the branch. Rounding out the indoor space was an incredible life-size photo stand-in built by the Ukrainian American Veterans of Post 42.

The program began with the singing of both the American and the Ukrainian national anthems while UAV Post 42 members presented colors. A fast-paced and crowd-pleasing stage show was expertly emceed by local resident, musician, and podcaster George Hrab, who entertained the crowd. Concert violinist Inessa Tymochko-Dekajlo delighted the audience with her performance. Father Yaroslav Lukávenko and branch member Oxana Lukávenko stirred emotions with their rendition of "Chervona Kalyna," and many audience members could not help but add their voices to the song. St. Mary's Traditional Ukrainian Dancers, under the direction and choreography of branch member Stephanie Milan, performed four dances, ending with the beautiful and pertinent dance of Ivana Kupala. The Syzokryli Ukrainian Dance Ensemble began its program with the traditional Pryvit (Greeting), adding two regional dances, and thrilling the audience with a rousing Hopak finale.

Coordinating the Ivana Kupala fundraiser was an undertaking that took over six months of dedicated planning. Navigating the complexities involved in staging such a large-scale event were committee members Dana Bala, Paula Holoviak, Oksana Koziak (chair), Irena Labenska, Roberta Leiby, Iryna Levytska, Stephanie Milan, and Yuliya Semenovych. The event day itself could not have been successful without the help and support of a great number of branch members and their families and friends, who spent the day setting up, cleaning up, fundraising, and providing support as needed.

A special and heartfelt thank-you to all our sponsors and donors who helped make our Ivana Kupala summer celebration a success. All the money raised is helping to provide medical and emotional support to children affected by the war in Ukraine.

Syzokryli Ukrainian Dance Ensemble.

Ukrainian wedding headdresses by Vera Nakonechny.

Daughter of Branch 91 member.

Ivana Kupala scene designed by Andrij and Luba Chornodolsky.

Branch 118: Recent Events in Houston

Martha Noukas, Treasurer, Branch 118, Houston, TX

Shanya Gensior organizing the pastry sale.

SWEET FUNDRAISING

On Friday, June 12, the members of Branch 118 baked pastries for an indoor market sale at the Solea Copperfield Senior Living complex in Houston. The branch pastry booth was organized by Shanya Gensior with the sales assistance of Olha Hirka. The bake sale was a sweet success, raising much-needed funds for the branch.

IVANA KUPALA

To celebrate the summer solstice on June 24, Branch 118 members gathered to socialize, discuss the traditions of Ivana Kupala, and sing Ukrainian folk songs. The merriment took place at the Sawyer Ice House in Houston, where delicious “Hou-krainian” lemonade cocktails were enjoyed along with other quenching refreshments!

Celebrating Ivana Kupala at the Sawyer Ice House.

Christine Villacorta led branch members in singing folk songs.

LIGHTS, CAMERA ... ACTION!

Brenda Jacoby with her award.

Filmmakers, their support groups, and guests gathered on Friday, July 21, at Canon Hall for the first-ever Houston Short Short Short Film Festival. Of the 33 submitted short films, seven finalists were selected and shown, with awards presented at the conclusion of the screening.

Filmmaker and Branch 118 honorary member Brenda Jacoby won the Best Short Documentary award for her film *Ukraine's Daughter: Justyna Uschak* (see “UNWLA Celebrates 50+ Years in Texas” in the June 2023 issue of *Our Life*, p. 26). Several members of Branch 118 attended the festival with Ms. Jacoby, showered her with applause, and presented her with flowers for her wonderful achievement.

The documentary can be viewed on YouTube by searching for *Ukraine's Daughter: Justyna Uschak*.

Fleeing Their Homes, Their Country, and the War

Natalie Santarsiero, President, Branch 136, Naples, FL

As people come in and out of one's life, there is always someone special with whom you form a bond.

In February 2023, I had the pleasure of meeting Olena (Aleksandrova) Horton and her 32-year-old daughter, Olya Aleksandrova, through an American friend who had heard them speaking Ukrainian at a community luncheon. My friend arranged for us to meet over breakfast at her condominium in Naples.

It was such a pleasure meeting these two natives of Kharkiv, especially since my late mother, a Holodomor

Olya Aleksandrova, Natalie Santarsiero, and Olena Horton (l-r) at Vyshyvanka Day in Naples, FL, May 18.

Kharkiv soldiers in the field with our specialty food packages.

One of our Kharkiv Babusi whose home was destroyed by bombing. She is currently living in a church facility.

survivor, was also from the Kharkiv region. Unlike many people from this area of Ukraine, mother and daughter spoke beautiful Ukrainian!

Needless to say, Olena and Olya were thrilled to connect with Ukrainians in Naples. They were both invited to attend our branch meetings. Olena enthusiastically joined our organization as a member of Naples Branch 136. Olya is awaiting approval of her U4U status.

While attending our monthly meetings with her mother, Olya pleaded with our membership for humanitarian aid for the Babusi of Kharkiv. Thus, we began our Babusia Project 136! With generous donations from our members as well as the Ukrainian community, we shipped 37 boxes totaling 894 pounds of various food items, clothing, bedding, medications, and hygienic supplies, as well as specialty food packets to be consumed by soldiers in the field. We also sent seven Babusi special solar lanterns and electric blankets. We received many photos and videos from our Kharkiv Babusi and soldiers thanking us for our humanitarian aid. We continue to keep them in our thoughts and prayers.

Editor's note: Please see page 19 for more about the UNWLA Babusi project.

Children Enjoy Summer Pysanka Workshop at Port Charlotte Public Library

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Roxolana Saciuk, Inia Tunstall, and Lesia Popel (l-r) at the Port Charlotte Public Library.

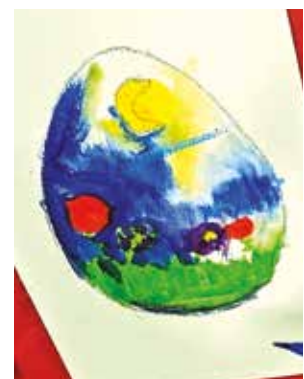
Earlier this year, Branch 56 member and community outreach coordinator Slava Stefanyshyn was approached by the librarian at the Port Charlotte Public Library, Ashley Guerzo, inviting our branch to host a summer event for children. During the summer, the library offers educational programs for area children aged four through 12. This summer, one week was designated to feature foreign countries in a global “expo.” During the event, children attending the program would learn about the arts, culture, literature, and other aspects of life of the people from those nations.

July 14–21 was reserved for Ukraine. Three Branch 56 members – Roxolana Saciuk, Inia Tunstall, and Lesia Popel – agreed to help Slava Stefanyshyn with the project. Although these women planned to read a children’s story, *The Mitten*, to the 25 children attending, they discovered that participants quickly became immersed in a hands-on project: coloring pysanky (Ukrainian Easter eggs). Because of the breakage involved, real eggs were not used.

Instead, black and white egg prints were distributed along with drawing and coloring supplies furnished by Ms. Guerzo and her staff. Many parents and guardians also attended the program. After a short PowerPoint presentation by Inia Tunstall about the ancient craft of making pysanky, attendees quickly went to work creating their own patterns, drawing from the inspiration provided by Branch 56 members.

The library also offered Branch 56 the opportunity to display traditional Ukrainian arts and crafts in the library’s main display case. These included embroideries, ceramics from various regions of Ukraine, and woodwork. Pysanky on chicken, goose, duck, and ostrich eggs were also prominently displayed.

The Port Charlotte Public Library also offered to join other libraries in Charlotte and Sarasota Counties as a venue for Branch 56’s annual spring displays, which are arranged and managed by Slava Stefanyshyn with the assistance of Branch 56 members. The displays are enjoyed by library visitors for several weeks around the Easter and Passover holidays.

Ihor Magun, MD, FACP

Communication is much more than the words we use. Whether we are aware of it or not, we continuously give and receive wordless signals. These signals are referred to as nonverbal behaviors. They are quite powerful in that they can put people at ease and provide a feeling of trust. On the other hand, they can produce the exact opposite response. Being aware of body language in any situation — be it with loved ones, colleagues, or complete strangers — is invaluable.

Unspoken emotions and reactions play a major role in all our lives. Nonverbal cues are the unspoken elements of communication that rival (and reveal) our true feelings. These include:

Body Language

Eye Contact: This is a crucial part of gaining attention as well as a response in a conversation.

Body Posture: The way we move and carry ourselves reveals a great deal. Crossing your arms, for example, can be interpreted in a way that suggests you need to protect yourself. It also makes you appear less open to accepting what you are hearing.

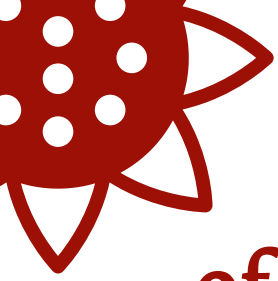
Facial Expression: The look on your face provides some of the most prominent signs that convey emotions without saying a single word. It is an important factor in interpreting and gauging another person's response and level of interest in the conversation.

Voice: The spoken word is not only what you say, but also how you say it. Your tone of voice can be interpreted in many ways — from sarcasm to support and affection.

Touch: In the appropriate situation, a firm handshake or just a plain old hug communicates a great deal.

It is important to note that it's easy to miss some of the subtleties of body language. Nonverbal signs play a significant role in first impressions. We even incorporate nonverbal signs with the use of emojis. Even when we are still, we communicate nonverbally. By improving how you understand and use nonverbal communication, you can connect better with others and minimize miscommunication and misunderstanding. When nonverbal signals match up with what we want to say, there is an increase in trust and a better understanding of what we want to communicate. When you understand the complete message that someone is sharing with you, you will be cognizant of people's reaction to what you say and do as well. Being aware of this new "language," you can use these methods to convey ideas and emotions clearly while simultaneously appearing better engaged, confident, and trustworthy.

Women's Bandura Ensemble of North America: On Stage at Last

Uliana Leshchuk

The Women's Bandura Ensemble of North America (WBENA), which the UNWLA supports with stipends, has been an important promoter of Ukrainian culture, with various concerts and fundraising events for Ukraine. Inspired by Ukraine's rich musical traditions, the WBENA brings talented female bandurists from Canada and the U.S. together through regional ensembles to showcase the instrument and create new directions and artistry. This personal vignette of 18-year-old Uliana Leshchuk's experiences in the ensemble illustrates the group's powerful impact. — Oksana Piaseckyj, UNWLA Culture Chair

The enchanting sound of women's voices and dulcet strings echoes through the cavernous space. As the music surrounds you, a link connects you to the ancestors who sang these songs before you. It connects you to your heritage and history. The songs carry pain and suffering paired with triumph and perseverance. The sound of the bandura, the instrument that Russians feared but could not destroy, reminds and reassures you that Ukrainian victory is in sight.

This is how I felt during my first performance with the Women's Bandura Ensemble of North America (WBENA).

I joined the ensemble in 2021, almost immediately after turning 16. During COVID, because of restrictions, it was impossible to get our members together for a concert. Apart from a few rehearsals on Zoom, I was not able to get the full ensemble experience. As a bandurist, there is nothing quite like coming together with 15 other players and being able to make beautiful music, singing and playing with one another. So, when I got the email that a concert was in the

works, I knew that no matter what else was going on in my life, I was going to make it to the rehearsal in Detroit and later the concert in Indianapolis.

In late March 2023, the ensemble members met in Detroit. I, of course, practiced the songs on my own in preparation, but I knew something was not quite right. When we played those first chords together during rehearsal, I realized what had been missing. The sound of the other women playing and singing encompasses you and floods the mind and soul with warmth and happiness. It's truly difficult to describe how beautiful the music sounded together with the different bandura and vocal parts in harmony. It was also wonderful to see friends and meet some new faces for the first time in person. It is not easy to get everyone together as we have members from many locations within the U.S. and Canada, including Toronto, Chicago, Detroit, Boston, New York, Connecticut, Ohio, and New Jersey. Some members were born in Ukraine while others were born in the U.S. or Canada, but it is the bandura and the music that bring us together.

Photo: Irena Kuzma

The WBENA and the Slavic Chorus during open rehearsal in the Alumni Hall at Indiana University.

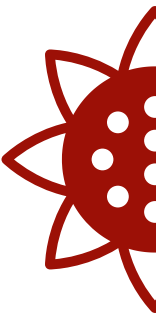

Photo: A. Kuzma

WBENA members putting the parts together (l-r): Krystina Lewicky, Taisa Kulik, Uliana Leshchuk, Sana Shepko.

At the open rehearsal, conductor Oksana Rodak speaking to the audience about the WBENA's instruments and about the ensemble.

A month later, we got together again in Indianapolis, where we would be performing with the Indiana Slavic Choir under the direction of Iryna Voloshyna. We spent all of Saturday at the University of Indiana polishing our concert pieces. We had the opportunity to rehearse at different buildings and roam across the campus. In the evening, we held an “open rehearsal” with the choir. Faculty, students, and community members were invited to watch us rehearse. It’s always wonderful to see the curiosity and wonder in the faces of people seeing and hearing the bandura for the first time. We are always happy to answer questions and share our beautiful Ukrainian culture with others.

Sunday is when the true magic happened. We arrived at the Second Presbyterian Church just north of Indianapolis and were led through a maze of corridors and stairs to our large warm-up space. Our hosts were extremely kind and excited to have us there. A few members immediately went to play a piece during the offertory to entice church members to return for the concert. Other members went to the children’s choir rooms to provide mini-lessons about the bandura and allow them to hear, see, and touch (carefully!) our banduras. We did our final vocal warm-ups and run-throughs, and it was finally show time! Without conscious thought I plucked the many strings of the bandura, smiling as our music echoed through the ceilings of the church. Here I was, finally

doing what I have worked and waited for as a full performing member of the WBENA.

I have been playing the bandura for over 12 years, and over time my connection with the stage, music, and my culture have strengthened. I have always found comfort in music, and performing on stage has never failed to make me smile. Connecting with an audience on a profound emotional level is an ineffable, unparalleled feeling. I could see people singing along in the audience. One woman came up to me afterwards and said it had been a very long time since she had heard the sound of the bandura. The songs we sang reminded her of her childhood in Ukraine.

As the russians continue to destroy our homeland, now more than ever, we must continue playing on the bandura and sharing our music with the world. Over the past year and a half, the experience of performing and sharing the sounds of the bandura with others has gained new value for me, and I’m sure for my fellow bandurists as well. The WBENA will continue to use our voices and music to ensure that russia never succeeds at silencing the Ukrainian people. We sing for those who no longer can. We play so that the world can hear the difficulties and challenges the Ukrainian people have overcome. This concert was the first of many in the WBENA’s future. I encourage all to listen to the strings of this beautiful instrument because its sound is like no other.

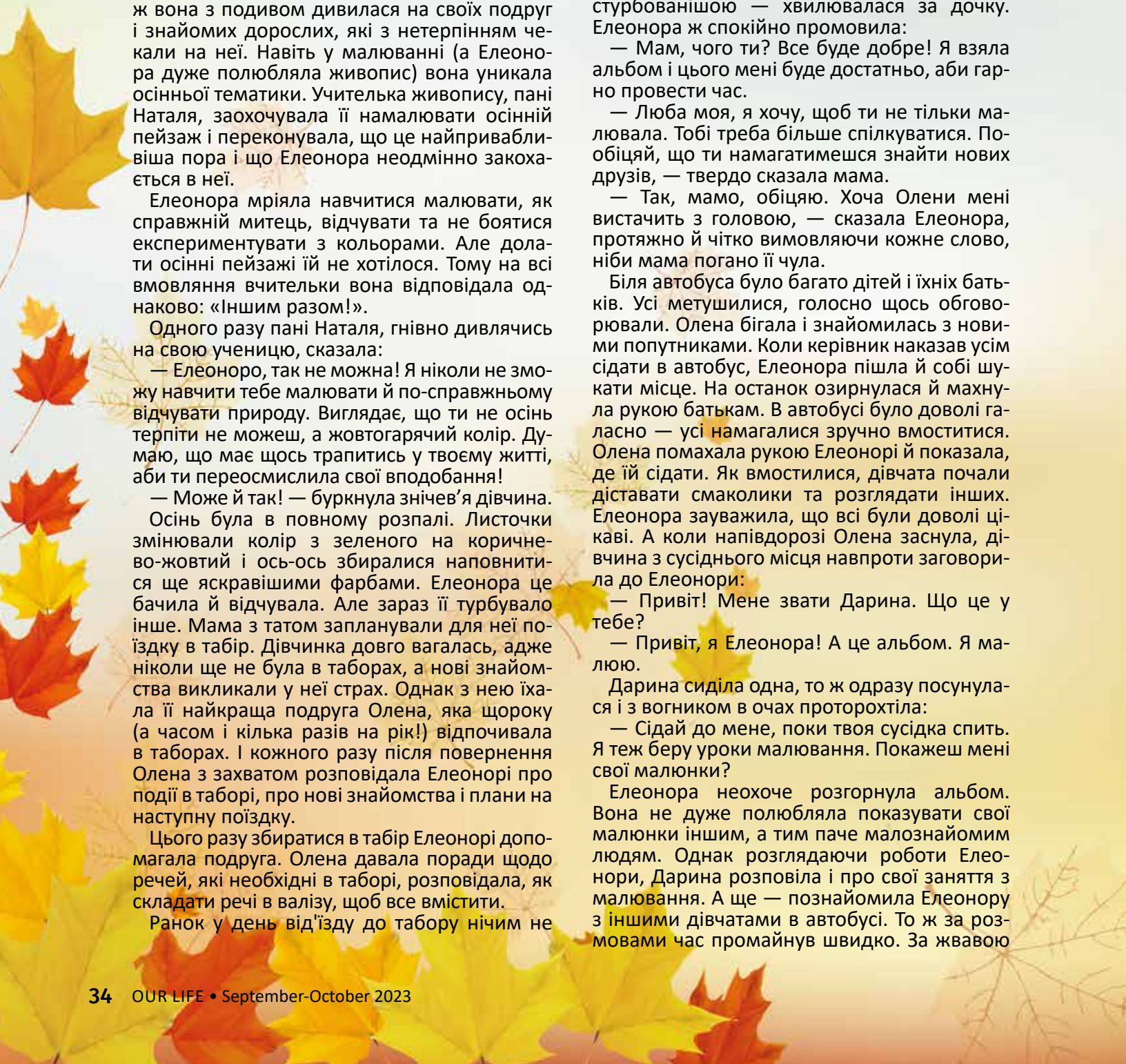

НАШИМ ДІТЯМ

Про осінь, і не тільки

Оповідання Сумеї Денисюк (Округа Нью Йорк США)

Осінь ніколи не подобалася Елеонорі. То ж вона з подивом дивилася на своїх подруг і знайомих дорослих, які з нетерпінням чекали на неї. Навіть у малюванні (а Елеонора дуже любила живопис) вона уникала осінньої тематики. Учителька живопису, пані Наталя, заохочувала її намалювати осінній пейзаж і переконувала, що це найпривабливіша пора і що Елеонора неодмінно закохається в неї.

Елеонора мріяла навчитися малювати, як справжній митець, відчувати та не боятися експериментувати з кольорами. Але долати осінні пейзажі їй не хотілося. Тому на всі вмовляння вчительки вона відповідала однаково: «Іншим разом!».

Одного разу пані Наталя, гнівно дивлячись на свою ученицю, сказала:

— Елеоноро, так не можна! Я ніколи не зможу навчити тебе малювати й по-справжньому відчувати природу. Виглядає, що ти не осінь терпіти не можеш, а жовтогарячий колір. Думаю, що має щось трапитись у твоєму житті, аби ти переосмислила свої вподобання!

— Може й так! — буркнула знічев'я дівчина.

Осінь була в повному розпалі. Листочки змінювали колір з зеленого на коричнево-жовтий і ось-ось збиралися наповнитися ще яскравішими фарбами. Елеонора це бачила й відчувала. Але зараз її турбувало інше. Мама з татом запланували для неї поїздку в табір. Дівчинка довго вагалась, адже ніколи ще не була в таборах, а нові знайомства викликали у неї страх. Однак з нею їхала її найкраща подруга Олена, яка щороку (а часом і кілька разів на рік!) відпочивала в таборах. І кожного разу після повернення Олена з захватом розповідала Елеонорі про події в таборі, про нові знайомства і плани на наступну поїздку.

Цього разу збиратися в табір Елеонорі допомагала подруга. Олена давала поради щодо речей, які необхідні в таборі, розповідала, як складати речі в валізу, щоб все вмістити.

Ранок у день від'їзду до табору нічим не

відрізнявся від інших. Хіба що мама була стурбованішою — хвилювалася за дочку. Елеонора ж спокійно промовила:

— Мам, чого ти? Все буде добре! Я взяла альбом і цього мені буде достатньо, аби гарно провести час.

— Люба моя, я хочу, щоб ти не тільки малювала. Тобі треба більше спілкуватися. Пообіцяй, що ти намагатимешся знайти нових друзів, — твердо сказала мама.

— Так, мамо, обіцяю. Хоча Олена мені вистачить з головою, — сказала Елеонора, протяжно й чітко вимовляючи кожне слово, ніби мама погано її чула.

Біля автобуса було багато дітей і їхніх батьків. Усі метушилися, голосно щось обговорювали. Олена бігала і знайомилась з новими попутниками. Коли керівник наказав усім сідати в автобус, Елеонора пішла й собі шукати місце. На останок озирнулася й махнула рукою батькам. В автобусі було доволі галасно — усі намагалися зручно вмотитися. Олена помахала рукою Елеонорі й показала, де їй сідати. Як вмотилися, дівчата почали діставати смаколики та розглядати інших. Елеонора зауважила, що всі були доволі цікаві. А коли напівдорозі Олена заснула, дівчина з сусіднього місця навпроти заговорила до Елеонори:

— Привіт! Мене звати Дарина. Що це у тебе?

— Привіт, я Елеонора! А це альбом. Я малюю.

Дарина сиділа одна, то ж одразу посунулася і з вогником в очах проторохтіла:

— Сідай до мене, поки твоя сусідка спить. Я теж беру уроки малювання. Покажеш мені свої малюнки?

Елеонора неохоче розгорнула альбом. Вона не дуже любила показувати свої малюнки іншим, а тим паче малознайомим людям. Однак розглядаючи роботи Елеонори, Дарина розповіла і про свої заняття з малювання. А ще — познайомила Елеонору з іншими дівчатами в автобусі. То ж за розмовами час промайнув швидко. За жвавою

бесідою дівчата не помітили, як дісталися до пункту призначення.

Настрій у всіх був чудовий. Дітей розселили по кімнатах. Трохи згодом Елеонора зрозуміла, що її побоювання були марними, бо в кімнаті з нею були Олена, Дарина і дві дівчинки, з якими вона познайомилася в автобусі.

Перший тиждень у таборі пролетів непомітно. У Елеонори з'явилося багато нових знайомих. Дівчата ходили на дискотеки, грали в різні ігри. А вечірні посиденьки в кімнаті додавали емоційної завершеності чудовим дням. Таборове життя було настільки насичене подіями, що не завжди вистачало часу подзвонити батькам...

Наприкінці відпочинку дівчата обмінялися адресами й телефонами. З'ясувалося, що Дарина та ще кілька дівчат проживали в одному місті. Вони пообіцяли одна одній обов'язково зустрітися і не втратити зв'язок.

Так і сталося. Коли дівчата повернулися додому, то вже на другий день зустрілися у центральному парку міста. День був доволі теплим, хоча осіннє сонце вже не так гріло. Дівчата гуляли, смакували обліпиховим чаєм з круасанами, раділи зустрічі й багатомісному сміялися. Елеонора взяла з собою альбом для малювання — вперше їй захотілося показати подругам свої нові малюнки.

— Елеоноро, твої малюнки просто суперові! — промовила захоплено Дарина. — Як сказала б моя вчителька малювання, це малював справжній митець. — Дарина підняла вказівний палець вгору, намагаючись максимально близько зіграти свою вчительку. — Ти неодмінно повинна нас намалювати, просто тут, у парку. Зараз найгарніша пора, вийде чудовий малюнок.

Усі дівчата підхопили цю ідею і стали вмовляти Елеонору:

— Ну ж бо, Елеоноро, це буде класно! Ми тобі будемо позувати.

Дівчина зашарілася. Вона ніколи не малювала людей на природі. Але дівчата вже вместилися на лавці, вибравши собі місце та пози, і Елеонора мусила розгорнути альбом і почати замальовувати. Час збігав непомітно та весело, бо дівчата не просто сиділи, а постійно торохтіли, видавали смішні репліки та кривлялися. Коли замальовка постатей була майже закінчена, прийшла черга до пейзажу-тла. Саме зараз дівчина спіймала себе на думці, як гарно навкруги. Деревця мали жовтогарячі кольори, а деякі були майже бордовими. А коли промінчики сонця проходили скрізь крони дерев, то по всьому листю розсипався золотавий відблиск...

— Як гарно, дівчата! — промовила Елеонора, примружуючись від сонячного блиску і наче лякаючись своїх слів. Вона не очікувала такого від себе. Але, навіть не розуміючи своїх нових вражень, продовжувала малювати.

— Так, гарно-гарно, малюй швидше! — підтримала її Олена.

Малюнок був ще не завершений. Але дівчата втомилися сидіти на одному місці, тому прийняли рішення, що Елеонора закінчить вдома і покаже готову роботу на наступному побаченні. То ж, домовившись про зустріч, дівчата розійшлися по домівок.

Дорога до будинку Елеонори вела стежками парку. Дівчина, не поспішаючи та насолоджуючись теплим вечором, йшла й міркувала: «Що це зі мною? Чому осіння природа раптово набула для мене такої краси? Чому жовтий колір перестав дратувати? Може, це той самий момент, про який говорила пані Наталя? А чому саме зараз?». Елеонора пленталась алеєю, розгрібаючи осінні листя під ногами. Його шурхіт навіював багато роздумів. Але дівчина знала одне: сьогодні вона не засне, поки не закінчить малюнок.

Наступного дня Елеонора вже сиділа за мольбертом у майстерні пані Наталі. Дівчина принесла свою завершену картину та розповіла вчительці про поїздку в табір і свої нові враження.

— А Ви помітили, що це осінній пейзаж? — запитала Елеонора вдоволено.

— Так, я на це зауважила, — відповіла пані Наталя. — Ти мене приємно здивувала. А що трапилося?

— Чесно кажучи, уявлення не маю! Коли малювала дівчат, то все навкруги стало для мене таким милим і не хотілося зупинятися. Я навіть не змогла увечорі заснути. Усі осінні фарби наче застигли перед очима і просилися: «Відтворюй нас швидше!». Аби заспокоїтися, я мусила була перенести все це зі своєї голови на папір, — торохтіла Елеонора збуджено.

— Це все тому, Елеоноро, що дуже багато чудових подій сталося у тебе. Ти провела гарно час, зустріла нових друзів і твоє життя набуло яскравих фарб. Саме як у пані Осені, — пояснила вчителька.

Дівчина, міркуючи, подивилася у вікно. Вона була згодна з пані Наталією. Жовтень був багатий на приємні враження. Саме ці незабутні емоції розкрили їй красу навколишнього світу. Усе навкруги вона побачила в яскравих фарбах. Елеонора зрозуміла: вона назавжди запам'ятає цей чарівний жовтень, який її змінив.

**Statement of Ownership, Management, and Circulation
(All Periodicals Publications Except Requester Publications)**

<p>1. Publication Title OUR LIFE</p>	<p>2. Publication Number</p> <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr> <td style="width:12.5%;">4</td> <td style="width:12.5%;">1</td> <td style="width:12.5%;">4</td> <td style="width:12.5%;">-</td> <td style="width:12.5%;">6</td> <td style="width:12.5%;">6</td> <td style="width:12.5%;">0</td> </tr> </table>	4	1	4	-	6	6	0	<p>3. Filing Date 09/1/2023</p>					
4	1	4	-	6	6	0								
<p>4. Issue Frequency JAN-FEB, MAR-APR, MAY, JUNE-JULY, AUG-SEP, OCT, NOV, DEC</p>	<p>5. Number of Issues Published Annually 8</p>	<p>6. Annual Subscription Price</p>												
<p>7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (<i>Not printer</i>) (Street, city, county, state, and ZIP+4®) OUR LIFE Magazine 203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK NY 10003-5706</p>		<p>Contact Person Halyna Cherednichenko</p> <p>Telephone (Include area code) (212) 533-4646</p>												
<p>8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (<i>Not printer</i>) UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC. (UNWLA) 203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK, NY 10003-5706</p>														
<p>9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (<i>Do not leave blank</i>)</p> <p>Publisher (<i>Name and complete mailing address</i>) UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC. (UNWLA) 203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK, NY 10003-5706</p> <p>Editor (<i>Name and complete mailing address</i>) ROMANA LABROSSE, Editor Our Life Magazine 203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK NY 10003-5706</p> <p>Managing Editor (<i>Name and complete mailing address</i>) UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA (UNWLA) 203 2ND AVE 5TH FLOOR NEW YORK, NY 10003-5706</p>														
<p>10. Owner (<i>Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.</i>)</p> <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width:50%;">Full Name</th> <th style="width:50%;">Complete Mailing Address</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>The list of owners is in the publication file at the original entry office.</td> <td></td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>			Full Name	Complete Mailing Address	The list of owners is in the publication file at the original entry office.									
Full Name	Complete Mailing Address													
The list of owners is in the publication file at the original entry office.														
<p>11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box ☒ None.</p> <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width:50%;">Full Name</th> <th style="width:50%;">Complete Mailing Address</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> <tr> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>			Full Name	Complete Mailing Address										
Full Name	Complete Mailing Address													
<p>12. Tax Status (<i>For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates</i>) (Check one) The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes: ☒ Has Not Changed During Preceding 12 Months. ☐ Has Changed During Preceding 12 Months (<i>Publisher must submit explanation of change with this statement</i>)</p>														

13. Publication Title OUR LIFE		14. Issue Date for Circulation Data Below		
15. Extent and Nature of Circulation		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date	
a. Total Number of Copies (Net press run)				
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)	(1)	Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	1677.75	1726
	(2)	Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	0	0
	(3)	Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	0	0
	(4)	Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g., First-Class Mail®)	7.5	5
c. Total Paid Distribution [Sum of 15b (1), (2), (3), and (4)]		1685.25	1731	
d. Free or Nominal Rate Distribution (By Mail and Outside the Mail)	(1)	Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	0	0
	(2)	Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	0	0
	(3)	Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g., First-Class Mail)	6	6
	(4)	Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	0	0
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d(1), (2), (3) and (4))		6	6	
f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e)		1691.25	1737	
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))		78.1	13	
h. Total (Sum of 15f and g)		1769.35	1750	
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)		99.64	99.65	

* If you are claiming electronic copies, go to line 16 on page 3. If you are not claiming electronic copies, skip to line 17 on page 3.

17. Publication of Statement of Ownership

If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed.

Publication not required.

in the 09/01/2023 issue of this publication.

18. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner

Natalie Pawlenko, Publisher

Date

09/01/2023

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

Пиріг вівсяний з яблуками

Лариса Тополя, україномовний редактор «НЖ», 64-й Відділ США, Нью Йорк

Коли понад 10 років тому приїхала до США, то намагалася знайти в кондитерських своє улюблене вівсяне печиво, або щось подібне, яке б смакувало так само. На жаль, великі м'які вівсяні коржики, що в Америці такі популярні, мені не припали до душі, найперше тому, що надто солодкі. Тоді почала шукати переписи в інтернеті. Але також не знайшла випічки такої, щоб сповна задовольнила б мої бажання. То ж, на основі прочитаного та зважаючи на «претензії» до того, що пекла за готовими переписами, я почала експериментувати і створила свій. Правда, це вже не печиво, але пиріг. Однак десерт перевершив всі мої очікування: він смачний, містить мало борошна (а тому низькокалорійний) і простий у приготуванні.

СКЛАДНИКИ

4,5 унції вершкового масла
6 унцій меду
1 дрібка солі
3 яйця
4 унції пшеничного борошна
5,5 унції вівсяних пластівців
1 ч. ложка розпушувача для печива
4 середніх яблука
2 ст. ложки волоських горіхів
1 цитрина

ПРИГОТУВАННЯ

Розм'якшене вершкове масло, мед і сіль збити міксером протягом 5 хв. Додати яйця (по одному) і продовжувати збивати до отримання однорідної світлої маси.

У просіяне борошно додати вівсяні пластівці та розпушувач. Дерев'яною (або силіконовою) лопаткою вмішати отриману суміш в рідку масу (в кілька етапів) до отримання м'якого тіста.

Додати в тісто яблука, нарізані невеликими кубиками та злегка скроплені цитриним соком, мелені горіхи й терту цедру цитрини. Усе добре перемішати.

Форму для випічки (діаметром приблизно 26 см) змастити вершковим маслом, викласти тісто та розрівняти. Випікати у попередньо розігрітій до 360° духовці упродовж 45—50 хв. Оскільки пиріг з вівсяними пластівцями дуже ніжний, то йому треба дати час охолонути у формі. За бажанням, можна посипати цукровою пудрою.

Смачного!

ДЕЯКІ ЗАУВАЖЕННЯ. Використовуйте неподрібнені вівсяні пластівці, що мають щільну структуру. Не раджу замінювати вершкове масло рослинним. А от замість меду можна використати таку саму кількість цукру (чи його замітника), при цьому втратимо хіба що особливий аромат і медовий присмак. Пиріг вийде не менш смачним, якщо яблука замінити на сливи (напівдозрілі, тугі). Пробувала також з вишнями, однак вони надто соковиті для цього пирога і він зовсім не тримав форму. Також пиріг матиме гарний смак, але буде сухішим, якщо замість яблук покласти в'ялену журавлину (попередньо запарену окропом). Я не даю корицю (цинамон), бо маю на неї алергію. Однак якщо у вас з цим усе гаразд, то додайте до тіста 1 ч. ложку цієї спеції.

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

**ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріанна Заяць
Наталія Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Оксана Гудзь	Детройт
Ольга Михайлюк	Філадельфія
Марія Венгер	Нью Йорк
Оксана Коник	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаґо
Катерина Таньчин	Нова Англія
Наталія Сантарсієро,	зв'язкові віддалених
Нора Мейсон	відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Маріанна Третяк *	адвокація
Орися Сорока	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Оксана Лодзюк Кривулич *	зі збору коштів
Роксолана Шеверак *	дослідження та управління даними стипендій
Надя Яворів	
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

* Голови спеціальних референтур будуть обрані на наступній Конвенції СУА.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

**NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN
NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP — Membership
Olenka Krupa	3rd VP — Public Relations
Orysa Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Oksanna Gudz	Detroit
Olga Mykhaylyuk	Philadelphia
Mariia Venger	New York City
Oksana Konyk	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Nora Mason	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Marianna Tretiak *	Advocacy
Orysa Soroka	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Oksana Lodziuk Krywulych *	Fundraising
Roksolana Sheverack *	Research & Data Management
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

* Special Committee Chairs pending election at the next UNWLA Convention.

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.theukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY and at additional mailing offices (USPS 414-660)

SAVE THE DATE

UNWLA XXXIII National Convention
will be held

September 13–15, 2024

at the Delta Marriott Hotel, Somerset, New Jersey

Details to follow in the coming months

XXXIII Конвенція СУА
відбудеться

13–15 вересня 2024 року

в Делта Марріотт готелі, м. Сомерсет, Н.Дж.

Докладніша інформація буде вислана пізніше